

Polyfunkční dům v Uhřetěvsi

Kabelový tunel Zličín – Jih

Obytný soubor Gutovka

PROMINECON

- Realizujeme podzemní, inženýrské, dopravní a vodohospodářské stavby.
- Jsme generálním dodavatelem v oblasti bytové a občanské výstavby, realizujeme developerské projekty.
- Zajišťujeme komplexní činnost realitní kanceláře, správy movitého a nemovitého majetku.

**REALIZACE STAVEB
DEVELOPMENT
FACILITY MANAGEMENT**

PROMINECON GROUP a.s.

Revoluční 25/767, 110 00 Praha 1, tel.: +420 221 864 101,
fax: +420 224 826 266, e-mail: prominecon@prominecon.cz,
www.prominecon.cz

I. ČLTK REVUE

Jan Kodeš:
Patřím
na Štvanici

V extralize
chyběl krůček

Petra Rohanová
střelí pod víko

Milan Šrejber:
Běžky jako lék

I. Č E S K Ý L A W N - T E N N I S K L U B P R A H A

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

kapsch >>>

SAFINA

Feronia

Vivus
Domy plné života

CD

PROMINECON

citibank

Pankrác a.s.

MORAVIA STEEL

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

CHEMOPROJEKT

smartWings

MIBO
SPORT

LaviThis

Pilsner Urquell

CENTR GROUP

adidas

PROKENNEX

Tecnifibre

PRAGUE CITY
GOLF CLUBfriendlyway
informační terminály • kiosky

Vážení členové klubu,

historicky první »halová extraliga« nám udělala velkou radost a jen malinký krůček chyběl k radosti euforické. Po hladkém postupu ze skupiny, která se hrála na domácích kurtech, potrápil náš kompaktní tým složený pouze z hráčů trénujících na Štvanici (a oslabený o zraněnou ženskou jedničku Ivetu Benešovou) hvězdou cizineckou legii z Prostějova. Pouhé dva míčky Lucie Hradecké v téměř vyhraném zápase s favorizovanou Ruskou Kirilenkovou nás dělily od velkého překvapení.

Velmi bych chtěl poděkovat celému týmu za perfektní kolektivní pojetí, bojovné výkony a v některých případech i senzační výsledky. Je to příjemný signál, že jsme schopni postavit kvalitní tým výhradně na vlastních hráčích. Ušetřené peníze za mnohdy jen chladně profesionální cizince můžeme použít pro naše nejlepší mladé tenisty, ať už jde o lepší tréninkové podmínky, anebo cestování po turnajích.

Vladislav Šavřda,
generální manažer I. ČLTK Praha

Dva tituly Miriam Kolodziejové...

Na halovém mistrovství starších žákyň v Plzni zazářila Miriam Kolodziejová (13), když vyhrála dvouhru i čtyřhru! Pavoukem singla prošla bez ztráty setu a ve finále si poradila s velkou soupeřkou Žovincovou ze Sparty dvakrát 6:3. „Od stavu 3:3 v první sadě už byla Miri jasně lepší. Mnohem líp se srovnala s tlakem finále, v hlavě ho zvládla perfektně,“ glosoval úspěch hráčky I. ČLTK trenér Luboš Štych.

...a dva tituly Markéty Vondroušové

Ke splnění velkého snu - účasti ve Wimbledonu - má Markéta Vondroušová (11) ještě daleko, ale soudě podle výsledků mezi mladšími žákyněmi jen relativně. Při lednovém domácím šampionátu v Rožnově totiž s přehledem vyhrála dvouhru, když soupeřkám nadělila i tři »kanáry«, a po boku Slovákové také čtyřhru. Potvrdila tak výsadní postavení na domácím žebříčku.

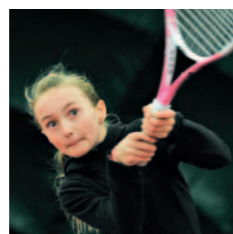
„Nejtěžší zápas jsem hrála v semifinále proti Terce Procházkové z Neridě. Čekala jsem to, byly to tři sety, ale nakonec jsem to zvládla,“ říká vášnivá čtenářka detektivek a autobiografií tenistů. „Teď jsem dočetla Federera a už se těším na Agassiho. Mamka už mi vyprávěla pár útržků, určitě to bude pěkné čtení,“ říká Markéta.

03/ Interview s Janem Kodešem

10/ Extraliga: Prostějov zachránil Berdych

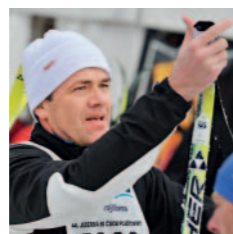
12/ Safina Cup ovládl Robin Staněk

14/ Petra Rohanová střílí pod víko

18/ Slavili jsme úspěchy jednotlivců

20/ Talent: Denisa Hindová

22/ Martin Damm: Šok po čtyřech měsících

24/ Novým partnerem I. ČLTK je adidas

26/ Na přátelské návštěvě v St. Gilgenu

28/ Milan Šrejber má běžky jako lék

32/ Na golfu triumfoval Martin Zenkl

34/ Pavel Korda: Na důchod si nezvyknu

36/ Taková byla Vánoční party 2010

I. ČLTK REVUE - magazín I. ČLTK Praha
Produkce: EagleMedia. Texty: Jiljí Kubec. Fotografie: Martin Sidorják, Kamil Rodinger, Lukáš Březina (www.protenis.cz).
Foto na titulu: Martin Sidorják. Grafická úprava: ©Kateřina Kuželová. Tisk: Realtisk. Náklad: 500 výtisků.

Jan Kodeš: Tak nějak sem patřím...

Nejlepší tenisové roky strávil JAN KODEŠ (65) ve Spartě. Patří ale na Štvanici. V I. ČLTK jako žák začínal, vyrostl ve velkého hráče a na sklonku profesionální kariéry se sem vrátil. „Prožil jsem tady krásný roky a chodím sem rád. Historicky sem tak nějak patřím,“ usmívá se wimbledonský vítěz z roku 1973, pro někdejší spoluhráče a tenisové kamarády prostě *Champ*.

Na Štvanici jste porazil spoustu výborných hráčů - koho porážíte dnes?
„Dnes už po žádném soupeření netoužím (*usmívá se*). Nejvíc hrajeme s Pepou Vláškem, Jirkou Pokorným, Emilem Haismanem, občas si stříhneme čtyřhru. Ale už opravdu jen pro zábavu. Navíc jsem po operaci kolena...“

Pojďme se vrátit o čtyřiapadesát let zpátky, (*směje se*) protože na Štvanici jste přišel ve třinácti, na podzim 1957.
„Po žakovském turnaji v Chrudimi mi táta řekl: Nedá se nic dělat, potřebujete s Vlastou oba trenéry. Já byl na Dukle Karlín - maminka tam hrála přebor a táta spravoval, ale neměl jsem tam s kým hrát. A tak jsme se sestrou přešli na Štvanici.“

A začali jste trénovat pod dohledem pana Semeráda...
„Přišli jsme na podzim a začínali brigádami. S tátou jsme uklízeli, hrabali listí a vozili hlínu, navyšoval se násep pro tribunu centrálního kurtu. Hráť jsme pak začínali v šatně o zeď.“

Na to vzpomínají všichni kluboví pamětníci.
„Tehdy zkrátka jiná možnost nebyla. V Praze byla jediná hala, Klamovka, a tak se v zimě trénovalo, jak se dalo.“

S Věrou Puzejovou-Sukovou na Štvanici v roce 1960

V šatně jsme odstěhovali skříňky, na zdech se ukázaly namalované terče a hráli jsme. Teprve na jaře jsme šli ven a hráli na posledním kurtu u vchodu do klubu. Myslím, že to byla devítka, která byla vyhrazena pro trénink dětí. Stály tam dvě oboustranné stěny a později taky minikurty.“

Na pana Semeráda mnozí starší členové vzpomínají - jaký byl?

„Hodně přísný, vyžadoval disciplínu. Když někdo dělal hlouposti, hned zvýšil hlas a pohrozil: Jestli budeš blbnout, půjdeš domů!“

A šel jste někdy?

„Já ne. (směje se) Pan Semerád razil zásadu, že hraní na zdi je důležité, protože se na ní odehraje hodně úderů, což posiluje zápěstí a předloktí, cvičí postřeh, osvojí práci nohou a taky pomůže získat cit pro míč. Takže nás učil zahrát deset nebo dvacet volejů a vytřepat ruku, potom dalších dvacet (a postupně víc) a zase vytřepat... Vždyť i výborní hráči minulosti, jako byli Tilden či Koželuh, často trénovali na zdi, kde si srovnávali údery.“

Kdo byli v žákovském nebo dorosteneckém věku vaši vrstevníci na Štvanici?

„Na pár jmen si vzpomenu: Erben, Týra, Boubelík, Souček, Krásný, Pospíchal, Stejskal... V dorostu tehdy hráli Kokrda, Petr Korda, Vyskočil, Vaníček, Horký později Suk, Štůla, Tůma...“

Tehdy jste prý na Štvanici trávili celé dny?

„Přesně tak. Hned po škole jsme přišli a odcházeli za tmy. Vzpomínám si, jak pan doktor Souček, správce, vždycky po setmění volal: Kodeš, už je tma, domů, máma volá. Když jsme dotrénovali, hráli jsme fotbal a v zimě

i hokej. Nejčastěji jsme ale hráli na schovávanou. Tady to byl naprostý ráj: tribuny, lavičky, kůlny na nářadí, stromy, budka pro rozhlas, ukazatel skóre...“

Vzpomínám si, jak jednou pan Stejskal přivezl duše z nákladňáků a my na nich sjížděli od jezu až dolů na špičku ostrova. Byl to trochu nerozum, protože někteří z nás, třeba zrovna já, ještě moc velcí plavci nebyli. Když jsme přistáli na špičce, tak jsme zase běželi zpátky nahoru k jezu. Někdy jsme jezdili až dolů k Maninám, tam se koukli na fotbal, házeli žabičky a pak zase mazali zpátky...“

Taky jste asi dělali sběrače?

„Samozřejmě. Mezinárodní mistrovství, liga, Davis Cup. Sbíral jsem Kordovi s Javorským, Indům Křišanovi s Kumarem nebo při exhibici Australanů Lavera, Emersona či Fräsera. Při lize taky hokejistovi Jožo Golonkovi, který hrál za Slovan. On dával strašné rány z forhendu, ale neměl bekhend, ten pořád obíhal. Vzpomínám si, jak Jirka Javorský vždycky říkal: Panebože, zase budu hrát s tím pošukem Golonkou... Javorský s ním hrál hrozně nerad, i když s ním nemohl prohrát. Golonka mu tam střílel rány z forhendu a dobíhal mu kraťasy, byl rychlej a měl fyziku. Naše tradiční sběračská sestava pro Davis Cup byla Kodeš, Týra, Krásný a Boubelík. Tehdy byli na kurtě vždycky jen čtyři sběrači (dva u sítě a po jednom vzadu), kteří často sbírali i celý zápas.“

Při Davis Cupu jste se určitě snažili i něco okoukat, nebo ne?

„Jakmile se dohrálo, letěli jsme do šatny pro rakety a zkoušeli a napodobovali, co jsme viděli. Dodnes si vzpomínám, jak jsem viděl bekhendovou směč Emersona a hned ji začal zkoušet. Později to byl úder, který jsem uměl a taky uplatnil, hodně vysoký volej - bekhendová směč.“

Některým hráčům jste prý sbíral a pak se s nimi potkal i v ligovém týmu...

„To je pravda. V roce 1963 už jsem hrál na čtvrtém místě v ligovém mančafu, sestava byla Javorský, Korda, Štrobl, Kodeš, Puzejová-Suková a sestra Vlasta Kodešová-Vopičková. Později Medonos nahradil Kordu a Neumannová Sukovou. Ligu jsme vyhráli čtyřikrát za sebou.“

Štvanice byla pověstná taky řadou večírků a klubových dnů. Účastnil jste se?

„To přišlo až daleko později, když jsem se vrátil ze Sparty. Ale když jsem byl dorostenec, tak nám správčův syn Josef pouštěl tehdy zakázané desky.

Doktor Souček měl kamaráda v Mnichově a ten mu pro Pepička ty desky vozil. Roye Orbisona (v 50. letech průkopník rokenrolu - pozn.), Elvise, Charlese a další rokenroly. A Pepiček nás vždycky lákal domů »na desky«, dnes bychom řekli tematické večery zakázané hudby. (směje se) To nám bylo nějakých šestnáct sedmnáct.“

Jaký je váš nejsilnější hráčský zážitek ze Štvanice?

„Asi můj první domácí mezinárodní zápas v roce 1964 na Štvanici s Maďarskem, kdy jsem hrál čtyřhru s Javorským, který byl naší dlouholetou jedničkou. Tehdy jsem mu ještě vykal. (usmívá se) Až za dva roky, po třech vyhraných daviscupových deblech s Rakouskem, Izraelí a Francií, mi Jirka v Paříži povídá: Tak hele, už jsme třikrát vyhráli, tak mi tykej! Byl jsem už dva roky v daviscupovém týmu, ale hrával jsem jen exhibice (vždycky po čtyřhře na doplnění programu), protože tehdy hráli singly ještě Javorský a Holeček. Teprve v roce 1966 jsem se dostal na kurt naostro.“

V tom roce jste taky »emigroval« na Spartu, na dlouhých třináct let - proč?

„Těch důvodů bylo víc. Lákala mě tam třeba paní profesorka Papíková, díky které jsem se dostal - měsíc po začátku školního roku - dodatečně na gymnázium U Libeňského zámku. Jako syna živnostníka-advokáta mě totiž z kádrových důvodů na gympl nevzali. Šel jsem tenkrát do učení na frézaře do Jinonic, zařídil to předseda klubu Syřínek. To byla ale tragédie. Jezdil jsem z Karlína a musel vstávat v půl páté, hodinu a půl mi trvalo, než jsem dojel do Jinonic. Tramvaj na Václavák a odtud trolejbusem přes Knížecí až na konečnou, kde byla fabrika. Naštěstí to trvalo jen tři týdny, pak jsem nastoupil na gympl. Mělo to ale jednu podmínku - Papíková byla zarytá sparťan, oba tam hráli, a paní profesorka mi řekla, že jí musím slíbit, že když budu jednou dobrý, budu hrát za Spartu. To byla taková předehra.“

A opravdové důvody odchodu do Stromovky?

„Na Spartě hrála moje první žena Lenka, se kterou jsem už tehdy (v roce 1965) chodil a samozřejmě jsem za ní jezdil. Takže jsem neustále pendloval mezi Štvanicí a Spartou. Její otec, doktor Rössler, byl daviscupový kapitán a taky velký sparťan, i on by mě tam býval rád viděl. Navíc jsme bydleli u Lenčiny rodičů v jednom pokoji a Sparta mi slibovala byt. Nakonec mi na něj dali peníze

Při utkání Davisova poháru na Štvanici proti Švédům v roce 1979; Kodeš a Šmíd udolali v deblu Borga s Bengtsonem, Československo vyhrálo 3:2

a já si ho musel sehnat sám. Ale to nejdůležitější bylo, že můj táta se pořád trápil v ČKD Dukla, kde dělal svářeče, a já si dal i podmínku, aby Sparta zařídila, aby mohl pracovat zpět v administrativě. Což se nakonec podařilo. Táta zaměstnala tělovýchovná jednota Sparta ČKD Praha na právním oddělení. A tak jsem šel do Sparty. Tam jsem prožil nejlepší tenisové roky, se Spartou jsme taky šestkrát vyhráli titul.“

Tam se stal vaším koučem Josef Caska?

„Byl to můj třetí trenér v pořadí po Semerádovi a Krajčíkovi. Nemůžu říct, který z nich byl nejlepší, každý z nich mi něco dal. Caska už byl starší, nehrál se mnou, ale dal mi velmi mnoho důležitých rad. (Zrovna tak dvojnásobný čtvrtfinalista Wimbledonu František Cejnar, který byl s námi jako vedoucí na italské Riviéře, ale po návratu domů brzy zemřel.)“

Například?

„Například, že když soupeř zkazí první servis, ten druhý musím hned atakovat. Hráť agresivní return, nikoli míč pouze vracet, a vynutit si tak okamžitou výhodu ve výměně, tlačit a snažit se míč ukončit. Pak přišel Pavel Korda, který se mnou makal na kurtě, pomohl mi vylepšit zejména volej a směč. Hrál se vždy v tempu, takže měl velkou zásluhu i na mé dobré fyzické kondici.“

Nad hlavami členů daviscupového týmu po výhře nad Rochem a zisku rozhodujícího bodu proti Austrálii v roce 1975

Na Štvanici na podzim 1981, krátce před začátkem bourání starého centru

Proč jste se ze Sparty v osmasedmdesátém zase vrátil?

„Na Spartě se síla mančafu začínala rozpadat. V roce 1975 utekla Martina Navrátilová, Pála odešel do LTC, já už byl o nějaký ten rok starší, dosáhl úspěchů na grandslamech a ligový titul už mě tolik nelákal. Po letech se opět začínalo mluvit o výstavbě nového tenisového areálu a já tomu chtěl pomoci. A taky za mnou přišel doktor Kliment, tehdejší předseda I. ČLTK, že bych se měl vrátit... Tak jsem se vrátil.“

A začal se budovat nový areál, z osmdesátí procent vaše zásluha...

„Ze sta. (usmívá se) To já objížděl a lámal politiky a funkcionáře ČSTV, že je potřeba se Štvanicí něco udělat. Nakonec jsem nad rámec původního záměru prosadil pevnou tenisovou halu, kondiční bazén s rehabilitací, restaurace, zázemí a taky nedovolil, aby došlo ke snížení počtu otevřených kurtů.“

Nicméně - kdybyste ty chvíle mohl vrátit a stál znovu na začátku, nemohl být areál přece jen trochu komornější? Mít víc klubovou atmosférou?

„To je na dlouhé vyprávění, ale já to důkladně popisuji v mojí autobiografii *Tenis byl můj život*. Je pravda, že centr i s klubovou už byly dlouhodobě v havarijním stavu. Když jsme tady hráli v roce 1979 Davis Cup se Švédskem, bylo to už kritické, pořádně netekly ani sprchy. A tehdy mě místopředseda klubu Arne Poledňák lámal, že jediná

šance, jak Štvanici zachránit, je stavba metra a že bych se do toho měl hned vložit. Tak jsem se vložil.“

A občas si spálil prsty...

„Ne občas, neustále! Zatímco spousta ostatních se jen vezla, tak já jsem prosazoval jen a jen zájmy tenisu a nedovolil, aby se ze Štvanice stal víceúčelový areál. A že takové tlaky byly! ROH Dopravního podniku chtělo neustále najít prostory pro lukostřelbu, házenou, volejbal, veslařské trenažéry... A pokud má dnes někdo nějaké připomínky, mám jedinou odpověď: Zástupci klubu tehdy měli možnost se vyjádřit, byli ve stavební komisi jednoty. Proč se tedy neozvali? I já přišel k navrhovanému projektu dost pozdě a některé věci se už nedaly z časových důvodů zastavit. A nezapomínejme ještě na jednu podstatnou věc: nový areál, to byla jen první etapa. Kdyby nepřišla revoluce, respektive kdyby přišla o rok nebo dva později, byla by už rozjetá druhá etapa výstavby za Negrelliho viaduktem, kde by byly další kurty s halou a další zázemí. To už se, bohužel, nestihlo...“

Areál financoval kompletně Dopravní podnik, že?

„Ano. Štvanice stála sto dvacet milionů. Nastoupil jsem do IDS DP (*Investor dopravních staveb – pozn.*) jako asistent ředitele ve funkci koordinátora výstavby. Později jsem byl navržen do funkce ředitele závodu Sportovních a předškolních zařízení podniku sociálních služeb, pod

který byl nový areál zařazen. Po dokončení výstavby jsem byl zvolen i předsedou klubu (byl jsem jím v letech 1987-1990), a to hlavně kvůli tomu, aby se sladil a zaběhl celkový provoz nově přebudovaného zařízení. Uzavřel jsem smlouvu s klubem, abych zajistil do budoucna jeho existenci, s tím, že se bude starat pouze o svou sportovní činnost a finančně se podílet na provozu. Pak přišel Antonín Himl, tehdejší předseda ČSTV, a řekl, že do toho dal 25 milionů a že by se měl na Štvanici přestěhovat i sekretariát tenisového svazu z budovy ČSTV na Florenci. Hned po revoluci na jaře 1990 jsem byl na výroční schůzi I. ČLTK v bouřlivé atmosféře sesazen z funkce předsedy...“

Ale nadále jste vykonával funkci ředitele areálu, který byl v roce 1991 na základě vládního nařízení převeden pod tenisový svaz.

„To souhlasí. Svazu tehdy předsedal doktor Lendl. Myslím, že hlavním důvodem převodu na svaz už bylo i připravované dělení majetku se Slovenskem. Po rozdělení státu přešel areál pod stávající Český tenisový svaz, moje funkce byla zrušena a provozně-technickou správu začal vykonávat pouze svaz.“

Od roku 1994 jste byl čtyři roky jeho prezidentem...

„A každý rok jsem pro něj zajistil kolem padesáti milionů korun od sponzorů. Souběžně jsem vykonával už jen funkci ředitele turnaje ATP Tour. Po uspořádání dvanácti ročníků (v letech 1987-1998) pak nově zvolený prezident svazu Ivo Kaderka turnaj zrušil a obvinil mě, že jsem přivedl tenis na pokraj krachu. Dnes areál funguje jako hybrid – je rozdělen provozně na dvě části, svazovou a klubovou. Zda je to tak dobře, to ukáže jedině čas.“

Jaký vztah máte ke Štvanici dnes?

„Ale dobrý. Kdyby takový nebyl, tak bych tady nebyl. (směje se) Prožil jsem tady mládí, krásné roky. Historicky sem určitě patřím a chodím sem dnes častěji, než si mnozí myslí. Určitě čtyřikrát týdně. Nejen hrát, i na kafe, na oběd, potkávám se tady se sestrou Vlastou, která sem vodí do školičky vnuka, rád se dívám na budoucí hráče. Hraju tak dvakrát týdně, v létě možná i víc. Jenom mě mrzí některé věci, které se před lety staly... Málokdo si uvědomuje, že v době boje o přestavbu Štvanice jsem si nehrál ani na stát, ani na magistrát, ČSTV, svaz nebo klub, ale myslel jsem jen a pouze na český tenis.“

Jezdit vlakem bez In-karty?

To je jako plachtit přes celé moře s kapesníkem.

Změňte taktiku a cestujte vlakem s In-kartou.

Vyberte si slevu 25 %, 50 % nebo 100 % na jeden až tři bezstarostné roky. K dostání u pokladen Českých drah nebo na www.cd.cz/eshop

25%

50%

100%

České dráhy, Váš osobní dopravce

www.cd.cz 840 112 113

Účastníci turnaje: zleva Honza Šátral, vítěz Roman Jebavý, Jan Pavlíček, Petr Šavrdra, Jan Vacek, Lukáš Rosol, Jan Hernych a Adrian Sikora

Turnaj s dřevěnými raketami vyhrál Jebavý

Už počtvrté se na Štvanici uskutečnil předvánoční turnaj s dřevěnými raketami a v dobovém oblečení. Organizátorem byl Honza Vacek, jenž zapůjčil od Petra Jurosze čtyři rakety -babičky a zajistil jejich vypletení, takže se poprvé v historii nemuselo co chvíli spravovat. „Jsem rád, že kluci oblékli pěkné dobové modely. Ale zklamalo mě, že se mi nepodařilo sehnat krátké šortky z osmdesátých let na zip,“ smál se Honza a pochválil Jana Hernycha. „Herňa byl asi nejvíc »dobový«, oblečením i nagelovanými vlasy, navíc se snažil hrát džentlmsky.“ Vítězem turnaje pro osm hráčů se stal Roman Jebavý, jenž ve finále porazil Lukáše Rosola.

Manažerka klubové restaurace Žaneta Šimonová a šéfkuchař David Knotek

Česká kuchyně i plody moře

Klubová restaurace má nového provozovatele, do pronájmu si ji vzali bývalí zaměstnanci posledního nájemce - společnosti Godland. Slíbili zachování vstřícné cenové politiky i nezbytné investice do vybavení kuchyně. „Chceme pořídit pec na pizzu a venkovní gril. Věřím, že od března budeme fungovat podle představ a přejeme si jediné - aby byli naši hosté spokojeni,“ říká manažerka Žaneta Šimonová a šéfkuchař David Knotek slibuje českou kuchyni, na které bude postavené denní menu, ale i čerstvé ryby a plody moře. „Každý měsíc bychom chtěli kromě jídel z lístku připravovat i sezonní speciality,“ říká.

Benešová a Hernych uspěli v Melbourne

Vlajku I. ČLTK třímali na prvním grandslamu roku Iveta Benešová a Jan Hernych. Iveta došla do osmifinále, kde podlehla Rusce Zvonarevové, Honza se probil z kvalifikace do 3. kola. Tam ho zastavil Söderling. „Jel jsem do Austrálie na challengery, chtěl zkusit kvalifikace a taky trochu cestovat s přítelkyní. V Melbourne se ale plány maličko změnily,“ vysvětloval tažení turnajem Hernych. Na úvod se sice nedostal do kvalifikace v Brisbane, ale to ho nezlomilo, stejně jako horečka před prvním utkáním v Melbourne. Vyhrál pět zápasů v řadě, mj. porazil Istomina, a nepochybně dostal nový impuls, který tolik potřeboval.

Jan Hernych se v Melbourne prodral z kvalifikace až do 3. kola

Julinka přednášela dvakrát

Tradičně hodný a štedrý byl štvanický Mikuláš Tomáš Vydra. V klubové restauraci potěšil o Vánocích na šedesát dětí členů I. ČLTK. Rozdělování dárkových balíčků se neobešlo bez básničky nebo písničky a předvedení forhendu nebo bekhendu. Někteří malí šampioni kvůli nervozitě úderu popletli, snažili se ale všichni. Za odvahu byla odměněna Julinka Jiráková - básničku odříkala hned dvakrát, a tak si odnášela dva balíčky. „Měli jsme radost, že se večer vydařil a děti odcházely spokojené,“ těšilo Martinu Plocovou, která spolu s Pavlem Mudříkem plnila sáčky pro děti ovocem a čokoládou.

Julinka Jiráková se za podpory maminky Sandry usmívá na Mikuláše, který se do objektivu jaksi nevešel

Martina Plocová teď úřaduje v klubovém sekretariátu místo Hanky Kurzové

Australský Kooyong partnerem I. ČLTK

Slavný Kooyong, klub z australského Melbourne založený roku 1892, ve kterém se hrávalo grandslamové Australian Open, se stal partnerem I. ČLTK. Pomohla tomu náhoda - dovolená jednoho z členů výboru klubu v Praze a společná večeře s manželi Šimůnkovými. „Dohodli jsme se na možnosti recipročního hraní členů obou klubů. Takže kdokoli ze Štvanice zavítá do Melbourne, může si v tamním klubu zahrát,“ říká Petr Šimůnek a dodává. „Rozhodně doporučuji, i když tak soudím jen z klubového bulletinu. Koyoong prošel v roce 2009 velkou rekonstrukcí a je to luxusně vybavený klub, který určitě stojí za to vidět.“

Areál Kooyong Lawn Tennis Clubu v Melbourne

Extraligový tým I. ČLTK v sezoně 2011: zleva stojí Ivo Minář, Roman Jebavý, trenér Jiří Fencel, Jan Mertl, Lucie Hradecká, Jan Hernych, Kateřina Klapková, trenér Jan Vacek, Michaela Krajicek, Jan Minář, šéftrenér Jaroslav Jandus, Adrian Sikora

I. ČLTK před branami finále extraligy

Prostějov zachránil Berdych

Telefon zazvonil Tomáši Berdychovi ve chvíli, kdy se chystal na masérský stůl. Na druhé straně se ozvalo: „Nech masáž masáží a hned přijď do haly, jinak prohrajeme!“ Prostějovský superfavorit extraligy, jenž tradičně nakupoval za »valuty« a do bojů o titul poslal krom světové jedničky Wozniacké i Rusy Golubjeva, Andrejeva, Kirilenkovou a Slováka Lacka, se za stavu 4:4 proti I. ČLTK bál o výsledek a postup do finále, na které měl dávno vytištěné pozvánky.

Extraliga se hrála v prosincovém termínu a pozměněným systémem a Štvanici chyběl v předčasném finále k úspěchu jen pidikrůček. Bodík, který mohla udělat třeba Lucie Hradecká ve skvěle rozehraném utkání proti favorizované Kirilenkové. Cesta k titulu by se tak otevřela, Přerov už zdaleka tak silný nebyl. Nestalo se, pár Berdych - Golubjev nakonec v rozhodující bitvě udolal štvanickou dvojici Minář - Hernych

a prostějovská »cizinecká legie« mohla vykročit pro další titul, o který se celý den bála.

Dvě jasné výhry v základní skupině na Štvanici byly splněnou povinností, Jihlava (7:0) a Mariánské Lázně (8:0; nastoupila za ně mj. Michaela Paštiková) byly soupeři na rozehraní. O domácí titul, o který se hrálo po roční pauze, šlo teprve v tzv. vrchních (semifinálových) skupinách v Přerově

a v Prostějově. Právě tam zamířil tým I. ČLTK. Soupeři: domácí Prostějov a TK Olymp - Orel.

Sotva dorazila štvanická družina pendolinem do Prostějova, zajímali se domácí, zda by si v pátek proti I. ČLTK mohli zahrát i čtyřhry, i když bude rozhodnuto. „David Kotyza je kamarád, ale když se ptal asi potřetí, už mi to trochu lezlo krkem,“ ulevil si šéftrenér Jaroslav Jandus a Jan Hernych dodal:

„Tam už bylo všechno připravené k sobotnímu finále Prostějov versus kdokoli. Nikdo jiný jako by tam ani nebyl!“

Byl! Štvanice, která ve čtvrtek smetla Olymp 6:2, Berdychovi a spol. pořádně zatopila, a to v sestavě, ve které nejenže nebyla jediná posila, ale naopak chyběly klubová jednička Iveta Benešová i Míša Krajicková, jež je zpátky v Praze, ale v termínu extraligy hrála mistrovství Holandska. Po dvouhrách byl stav 3:3, po úvodních čtyřhrách 4:4! A tak rozhodl až příchod Berdycha, jenž původně neměl nastoupit.

„K vítězství jsme byli velmi blízko a mít k dispozici Ivetu Benešovou alespoň pro čtyřhru, byli bychom ještě blíž,“ komentoval prostějovskou bitvu generální manažer I. ČLTK Vladislav Šavrdra a dodal: „Chtěl bych všem našim hráčům poděkovat, odvedli perfektní výkony a hráli jako opravdový tým. I my jsme uvažovali o tom, zda se pro extraligu neposílit, ale nakonec jsme se rozhodli, že to neuděláme. Máme na Štvanici dost kvalitních tenistů, kteří jsou schopni hrát o nejvyšší příčky. A ušetřené peníze můžeme využít pro naše talentované hráče.“

Výsledky - základní skupina: I. ČLTK – Jihlava 7:0, I. ČLTK – Mar. Lázně 8:0.
Semifinálová skupina: I. ČLTK – PSK Olymp-Orel 6:2, TK Prostějov – I. ČLTK 5:4 (Kirilenková - Hradecká 2:6, 7:5, 7:5, Kvitová - Klapková 6:0, 6:3, Lacko - Mertl 6:3, 1:6, 2:6, Andrejev - Hernych 3:6, 2:6, Golubjev - I. Minář 3:6, 6:3, 6:7, Pospíšil - Jebavý 6:0, 7:5, Kirilenková, Kvitová - Hradecká, Klapková 6:3, 6:4, Novák, Dlouhý - Jebavý, Mertl 5:7, 6:7, Berdych, Golubjev - I. Minář, Hernych 6:4, 6:2).

Ivo Minář byl oporou týmu, v bitvě s Prostějovem porazil Golubjeva

Anketa

1. Jak se vám zamlouvala extraliga v novém termínu a kabátě?
2. Co chybělo k postupu do finále přes Prostějov (a k titulu)?

Jaroslav Jandus, šéftrenér I. ČLTK

1. „Zamlouvala se mi moc. V prosinci nikdo neřešil termínovou kolizi s jiným turnajem a pro všechny to byla možnost zahrát si v závěru přípravného období kvalitní zápasy. Jen by to chtělo extraligu maličko zeštíhlet, osm týmů by byl optimální počet.“

2. „Těsně před začátkem nás bohužel postihlo několik zranění. Nejvíce samozřejmě chyběla Iveta Benešová, ale taky Karolína Plíšková - s nimi bychom určitě měli ještě větší šanci. Líbila se mi atmosféra, byla hodně týmová, bojovná, všichni hráli nejen za sebe, ale i za klub. Nejdůležitější samozřejmě bylo, že se naši hráči potkali s formou, proto jsme hráli takovou partii. Všem bych rád poděkoval a za výkony je pochválil, počínaje Ivo Minářem, který byl opravdovým tahounem, až po Katku Klapkovou.“

Jan Hernych

1. „Myslím, že prosincový termín vyhovuje všem, už jsou v podstatě připraveni na novou sezonu a uvítají každý zápas.“

2. „Pokazilo se víc věcí, počínaje tím, že jsme přišli o Ivetu Benešovou. Ale naopak jsme vyhráli některé zápasy, které jsme papírově vyhrát neměli. Určitě tomu pomohl týmový duch, fandili jsme si, bylo to vyhecované, a to asi udělalo hodně. To zřejmě v týmech, kde nakoupí cizince, neznají. Pobavilo mě, že občas diváci nevěděli, komu mají fandit, jestli Čechovi, který hraje za jiný klub, nebo »svému« cizinci. Škoda, že jsme to nedotáhli, protože v Prostějově si nikdo nepřipouštěl, že by se do finále

nedostali a v deblech už jim trochu tekly nervy...“

Lucie Hradecká

1. „Líbila, systém i termín. Ten je určitě lepší než zářijový a zahrát si před Austrálií pár dobrých zápasů je fajn.“

2. „Na to, že jsem z původně nominovaných čtyř holek na soupisce zbyla sama, a ještě jsem byla před odjezdem do Prostějova nemocná, to nebylo úplně špatné. Možná chyběl zrovna můj singl, který se pak bohužel odrazil i v deblu. Hlava zkrátka prohru s Kirilenkovou nezvládla... (Hradecká vedla nad Kirilenkovou 6:2, 5:2, resp. 5:3 ve třetí sadě - pozn.) Ten zápas mě mrzí... Ve druhém setu taky přišlo pár sporných míčů, třeba když jsem za stavu 5:4 a 30:15 dala perfektní první servis, Kirilenková zahrála kiks mimo, ale hlavní rozhodčí ohlásil místo mečbolu aut... Ve třetím setu jsem to bohužel pokazila moc opatrnou koncovkou.“

Jan Mertl

1. „Zamlouvala. Na rozdíl od dřívějšího zářijového termínu s ničím nekolidovala, ani jsme nemuseli měnit povrch (z betonu na US Open na antuku). I kvůli tomu dřív pár hráčů nehrálo.“

2. „Trocha štěstí. Byli jsme blízko, Lucka (Hradecká) měla 6:2 a 5:2 s Kirilenkovou... Na druhou stranu jsme vyhráli zápasy, kde byl favoritem soupeř, vždyť jejich »čtyřka« Pospíšil byl žebříčkově výš než náš nejlepší hráč Ivo Minář! Takže z tohoto pohledu jsme odehráli perfektní zápasy. Určitě k tomu pomohla i atmosféra a to, že se známe, že jsme opravdu z jednoho klubu. Když je tam moc cizinců a neznají se, je to trochu studené.“

Lucie Hradecká stála krůček od výhry nad Kirilenkovou

Jan Mertl (vpravo) odehrál extraligu ve skvělé formě

Tomáš Pitra dohrál na Safina Cupu předčasně hlavně vinou nemoci a tréninkového manka

Safina Cup v zimním hávu

Staněk neztratil ani set!

Nejen užitečný, také velmi úspěšný byl lednový Safina Cup, turnaj ITF 4, který se na Štvanici vrátil po roční pauze v zimním termínu. Dal šanci devíti hráčům domácího klubu a především Robin Staněk s ní naložil skvěle: všech pět soupeřů v pavouku doslova smetl ve dvou setech a suverénně triumfoval. Navázal tak na úspěch Marka Routy, jenž o týden dřív vyhrál ITF 1 v Přerově!

„Safina Cup je pro nás důležitý turnaj, ideální příležitost pro mladé hráče, aby získali body na domácích kurtech a budovali si pozici. Věřím, že si ho udržíme i v příštích letech,“ říká generální manažer I. ČLTK Vladislav Šavrda, jehož výsledky juniorů v posledních týdnech mimořádně potěšily. „Petra Rohanová s Jesikou Malečkovou spolu hrály finále v Bratislavě, Jesika byla i ve finále »jedničky« v Přerově, kde zvítězil Marek Routa. Pro obě děvčata Safina Cup neměl takový význam, protože jejich žebříček odpovídá velkým turnajům, proto nehrála. Pro Routu se Staňkem, kteří si podobnou pozici teprve vytvářejí, ale význam má.“

Ředitel turnaje a trenér štvanických juniorů Jan Vacek turnaj kvitoval, byť po stránce výsledků čekal přece jen víc. „Chápu, že Marek Routa hrál třetí turnaj v řadě a byl unavený, tím se dá prohra v prvním kole omluvit. Od ostatních jsem ale čekal víc, snad s výjimkou Tomáše Pitry, na kterém se projevila prodělaná nemoc a tréninkové manko,“ zhodnotil výsledky. Nejvíc ho pochopitelně potěšil Robin Staněk.

„Přestože je Safina Cup turnaj nižší kategorie, to, že ji Robin vyhrál v šestnácti letech a tak suverénně, je velký úspěch! Potěšilo mě, že ukázal zlepšený return a hrál nejen agresivně, což je jeho hra, ale i komplexně.“

Marek Routa přiznal, že na Štvanici cítil předchozí turnaje, především pět těžkých třísetových bitev z Přerova. „Od prvního kola jsem tam měl těžký los a musel o každou výhru hodně bojovat. Třeba Bulického jsem ve druhém kole porazil 6:4, 6:7 a 7:6, když si na kurt dvakrát zavolal doktora, podruhé když jsem měl 6:5 a servíroval do zápasu. Ve čtvrtfinále mě čekal první nasazený Ukrajinec Manafov a za chvíli jsem prohrával 4:0. Naštěstí jsem se zvedl. Relativně snadnější bylo jen finále, ve kterém mi nakonec Jalovíc za stavu 6:1, 5:3 vzdal pro svalovou horečku.“

Výhra v Přerově prý Markovi pomohla hlavně psychicky, po porážce ve finále kvalifikace na předchozím turnaji v Bratislavě si totiž příliš nevěřil. „Nehrál jsem v Přerově v životní formě, ani jsem bůhvíjak neservíroval, ale dobře jsem se pohyboval a řešil situace. V každém dalším zápase jsem si věřil víc a víc a chodil na kurt v klidu. Ale že bych díky té výhře byl na hrušce, jak říká brácha, to zase ne,“ směje se.

Marek Routa přijel na Štvanici po triumfu v Přerově a měl v nohách šest těžkých zápasů; únava mu další úspěch nedopřála

Robin Staněk: Rád bych stihl Wimbledon

Nečekaně suverénně prošel Safina Cupem Robin Staněk. Talenovaný hráč I. ČLTK všechny soupeře doslova rozstřílel agresivním teniskem, ve kterém však nechyběla rozvaha.

Kde se vzaly tak jednoznačné výsledky?

„Hrál jsem dobře, chytře, a na co jsem sáhl, to mi tam spadlo. (usmívá se) Zápas byly většinou vyrovnanější, než ukazují výsledky, taky jsem měl občas štěstí. Mám radost, že se projevilo zlepšený return, na kterém jsme teď s trenérem Vackem pracovali. Samozřejmě mi vítězství dodalo i kus sebevědomí, protože na předchozích turnajích se mi tolik nedařilo.“

Taky fungoval forhend, tvoje největší zbraň...

„Fungoval, soupeře jsem většinou hnal z kurtu a pak si došel na síť.“

Pomohlo ti, že se hrálo na Štvanici?

„Paradoxně spíš ne, protože to očekávání mě trochu svazovalo.“

Co ti trenér Vacek v tréninku nejvíc zdůrazňuje?

„Abych ve výměnách zbytečně nespěchal. A taky mi pořád opakuje, že jestli chci něco dokázat, musím mít profesionální přístup.“

A máš ho?

„Snažím se.“

Hraješ kategorii dorostu teprve druhý rok - jak dlouho sis zvykal na »dospělejší« tenis?

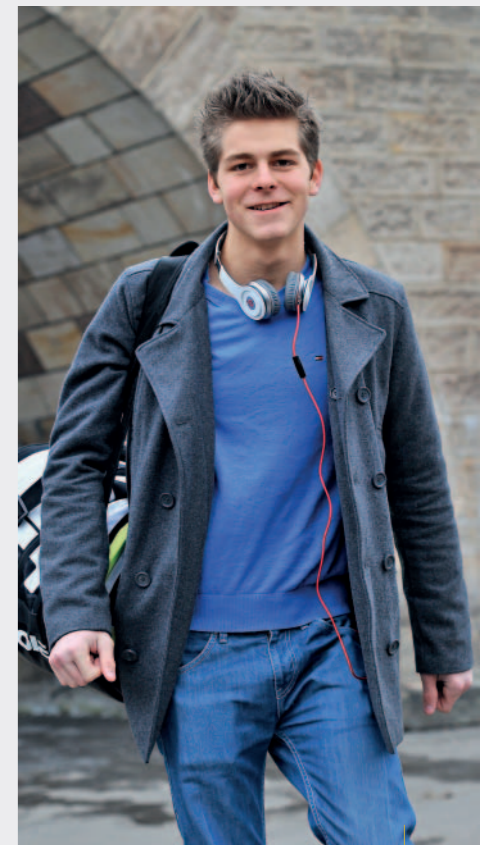
„Chvilí jo. Zpočátku jsem nestíhal a hrálo se v takovém tempu, že jsem toho ve třetím setu měl dost. Teď už cítím výsledek spolupráce s Pavlem Jandou, se kterým pracuju na kondici. I na turnajích jsem se samozřejmě chvíli rozkoukával, je to zkrátka trochu jiný tenis než mezi staršími žáky.“

Jaký máš cíl pro letošní rok?

„Rád bych si zahrál nějaký grandslam. Ideálně, kdyby se to podařilo už ve Wimbledonu. Věřím, že by mi tráva seděla. Ale když se podívám na žebříček, je to asi nereálné, chybí mi ještě zhruba osmdesát míst...“ (Robin je zatím 169. na juniorském žebříčku ITF - pozn.)

Kdo ze špičkových hráčů je tenista podle tvého gusta?

„Nadal. Obdivuju jeho píli a to, jak je do tenisu zažraný. A samozřejmě Federer. Líbí se mi jeho přístup i elegance.“

Robin Staněk se na domácích kurtech zaskvěl, po parádních výkonech Safina Cup vyhrál

Petra Rohanová při podzimním mistrovství ČR družstev dorostu

Petra Rohanová:

Ze Štvanice nevytáhnu paty

Zpočátku jezdila na Štvanici jednou týdně. Na otočku, zatrénovala si. Z Rotavy, kde bydlí, je to do Prahy přes Karlovy Vary štreka, která spolkně půl dne. Teď, jako patnáctiletá slečna, už je PETRA ROHANOVÁ na I. ČLTK doma. Tráví tady tři čtyři dny v týdnu, bydlí v klubové minigarsonce. Za tu dobu se z talentované holčičky stala nejlepší česká juniorka ročníku 1995.

Loni v září si zahrála první grandslamovou juniorku - US Open. „Když jsem tam viděla zblízka Federera, měla jsem pocit, že koukám na boha,“ směje se při vzpomínce na první setkání s velkým tenisem. Taký ho chce hrát. A jako šestá nejlepší juniorka ve svém ročníku na žebříčku ITF k tomu má všechny předpoklady.

„Samozřejmě sním o tom, že vyhraju nějaký grandslam, ale to asi každý, kdo hraje tenis. Každopádně bych chtěla hrát velké turnaje a dostat se na žebříčku co nejvýš. A taky bych ráda, aby mě tenis živil. Moc mě baví a taky už jsem mu věnovala spoustu času, tak bych si to možná i zasloužila,“ usmívá se Petra a možná myslí i na hodiny strávené v autobuse na trase Praha - Karlovy Vary. „Dohromady mi cesta trvá tři hodiny. Dvě a čtvrt v autobuse a pak ještě čtyřicet minut

autem domů do Rotavy,“ přibližuje. „Závidím oběma bráchům; hrají hokej ve Varech, bydlí tam a mají to domů kousek.“

Cestu už zná zpaměti. Tráví ji u filmů, stahováním písniček, občas přijde ke slovu učení; od září studuje Petra obchodní akademii v Sokolově. „Mám individuál a ve škole mi zatím vycházejí vstříc. Snažím se chodit tam aspoň dvakrát týdně,“ říká a na otázku, proč si nevybrala raději pražskou školu, má pochopitelnou odpověď: „To už bych se domů nepodívala vůbec. Takhle musím a jednou týdně tu cestu zvládnou.“

Když jezdila na Štvanici na dva nebo tři dny, doprovázela ji babička. Bodyguard i kuchařka v jedné osobě. „Teď už jezdí jen občas. A já se učím vařit, abych zvládla i něco víc než těstoviny,“ tvrdí Petra a s úsměvem říká, že je domácí

typ: „Ze Štvanice skoro nevytáhnu paty, snad krom toho, když jdu nakoupit. Večer to ani nezkouším. Když jsem tu chodila rok do školy, do osmičky, v těch podchodech tady jsem občas potkala hrozně týpky.“

Na Štvanici má pokoj, který si sama vybavila. Palanda, šatník, skříňka na nádobí, lednička, mikrovlnka. „Víc zatím nepotřebuju,“ říká a jedním dechem dodává, že se jí v I. ČLTK líbí. „Do jiného klubu bych nešla. Je tady parta, rozumím si s trenéry, mám perfektní podmínky.“

Z loňských výsledků si nejvíc cení finále turnaje ITF 2 v Budapešti. Totéž zopakovala letos v lednu v Bratislavě. Už zkusila i první turnaje žen - v Olomouci, v Přerově a na Neridě. Tam prošla kvalifikací a uhrála kolo. „Ale dobrý zápas jsem odehrála i v Přerově proti Voráčkové, i když jsem prohrála. Letos už budu hrát turnajů žen víc.“

Trenérem Rohanové je Jaroslav Jandus. A Petru chválí. „Je pohybově i úderově talentovaná. Teď půjde o to, jestli bude mít vizi, velký cíl, který jí požene dopředu. Jestli dokáže žít bez prázdnin, bez vztahů, obětovat školu. Aby se dostala do širší špičky a mohla se tenisem živit, potřebuje taky vyspět a dospět. Její tenis, to nebudou - vzhledem k drobnější postavě - esa a vítězné míče od základní čáry, spíš se bude prát o každý balon,“ říká Jandus a na poznámku, že by Petra potřebovala ještě pár centimetrů povyrůst, dodá: „V ženském tenise to naštěstí není rozhodující. Petra je rychlá, má perfektní úderovou techniku, a tím může menší výšku částečně eliminovat.“

Rohanová se při zmínce o chybějících centimetrech usmívá: „Doufám, že budu po babičce, ta má sto šedesát osm. Já měřím sto šedesát tři. Ráno. Večer bohužel jenom sto šedesát dva.“

Žádný vyložený vzor prý Petra nemá. Líbí se jí Belgičanka Clijstersová, ale to spíš kvůli skromnému a sympatickému vystupování. A Slovenka Cibulková. „Má jen sto šedesát centimetrů, ale hraje hodně razantně. Překvapilo mě, jaké dává rány.“ Ostatně - razanci ženského tenisu Petra poznala už v přerovském utkání proti Voráčkové. „Dala jsem třeba solidní první podání a ona mi to hned zabila. Z toho jsem byla vykulená, na to zvyklá nejsem,“ říká. „Jinak mi ale rozdíl mezi dorosteneckým a ženským tenisem nepříjde až takový. Tak doufám, že přechod na turnaje žen zvládnou.“

SAFINA

Targety
Platina
Spojovací materiály
Recyklace
Klenotnické polotovary
Průmyslové aplikace
Chemie klenot
Laboratoře
Dentální materiály

Ekologické

ZPRACOVÁNÍ

VÝROBA A RECYKLACE

DRAHÝCH A NEŽELEZNÝCH

KOVŮ

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty **Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu**

Hlavní cíle nadačního fondu jsou:

- rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
- rozšiřování tenisové členské základny
- podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni

Vybrané podporované projekty nadačního fondu:

- tradiční mezinárodní turnaj ITF - SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
- turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
- tenisové akademie
  - I. stupeň - spolupráce se ZŠ Hostýnská - vyhledávání talentů a všeobecná příprava
  - Travelling team vrcholových hráčů juniorské kategorie

SAFINA, a.s.

Videňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
Tel: +420 241 024 111, Fax: +420 241 024 292
e-mail: info@safina.cz, www.safina.cz

Podporujeme juniorský tenis

Nejradši střílím pod víko

Brusle obula ještě o rok dřív, než vzala do ruky raketu, už ve třech letech. Taky jak jinak, když oba starší bráškové - Tomáš (20) a Martin (21) - vají hokej ve Varech. „Já měla ale vždycky jasno, že chci hrát tenis. Hokej mě taky baví, ale dělám ho spíš kvůli kondičce a pro zábavu. A u bráchů vidím, jak je těžké se prosadit a jakou roli hrajou tatínkové-funkcionáři. Na kurtě, když si to uhrájou, mi to nikdo nevezme,“ říká PETRA ROHANOVÁ. Přesto má jeden velký hokejový sen: „Bylo by skvělé, kdybych hrála dobře tenis a pak si mohla zahrát hokej na olympiádě. Jako pan Drobny.“

Do čtrnácti hrála za Baník Sokolov, z Rotavy to měla nejbliž. Samozřejmě s kluky, nadto o dva roky staršími. A protože byla hodně šikovné křídlo a dávala spoustu gólů („V poslední sezoně tuším čtyřicet ve dvaceti zápasech.“), většinou v první nebo ve druhé řadě. Teprve když jí při derby proti Varům zlomili klíční kost, řekla maminka *Šlus!*

„Pak to bylo naopak, hrála jsem s mladšími kluky, abych nepřišla k úrazu. A když jsem začala chodit v Praze do osmé třídy, bylo po hokeji. Znovu jsem začala teprve loni. Byla jsem se podívat na bráchové zápase a zastesklo se mi. Tak jsem si na internetu našla Kobru,“ říká. „Na tréninky chodím podle toho, jak čas dovolí. Bohužel jsem zjistila, že pár figlů jsem za ten rok, co jsem nehrála, zapoměla...“

Góly prý střílí nejraději po klíče bekhemdem nebo pod víko. A že je dávat umí! Když jí při zápase Kobry proti Roudnici kouč v poslední minutě řekl, ať projede celé hřiště a vyrovná na 4:4, poslechla. „Trefila jsem se z neskutečného úhlu, navíc tam byla jen malá škvíra. Kdyby to točila Nova, byla bych *Borec na konec*,“ směje se. V tom zápase dala tři góly a na jeden přihrála!

Na hokej s kluky vzpomíná Petra ráda. „To byl úplně jiný hokej, mnohem víc kombinace. Mezi holkama se musím snažit spíš individuálně,“ říká. Mimochodem – doma má fotku s Jágre a spol. „Vyfotili se se mnou na soustředění ve Varech. Od té doby mám nejradši Jiřího Šlégra. Tenkrát se ke mně jako jedinej tak pěkně sehnul. To Jágr koukal zrudně někam úplně jinam,“ směje se. Na poznámku, že se třeba časem s hokejovými hvězdami potká na nějaké akci, ale zareaguje: „Já bych se s nima chtěla potkat na ledě, třeba jen při bagu. Aby viděli, jak hraju hokej.“

Tuhle půvabnou fotku si vymyslel fotograf; Petra už dávno nehraje na rybníce, svými výkony by se totiž v pohodě vešla i do národního týmu

Mistři ČR v kategorii babytenisu se zaslouženým dortem: zleva Andrew Paulson, Jonáš Forejtek, Štěpán Trunečka, Denisa Hindová a Karolína Mlezivová, vzadu trenéři Jan Pecha a Magda Zemanová, prezident I. ČLTK František Stejskal a manažer klubu Vladislav Šavrdá

Šéftrenér klubu Jaroslav Jandus o výsledcích v roce 2010

Slavili jsme úspěchy jednotlivců

Mírný ústup. Tak charakterizuje šéftrenér I. ČLTK Praha JAROSLAV JANDUS sezonu 2010 v mládežnických kategoriích. Jedním dechem ale dodává, že mluví o soutěžích družstev. Na turnajích totiž hráči ze Štvanice zazářili, a ne jednou. Skvělým úspěchem jsou především grandslamové tituly sester Plíškových v Melbourne (Karolína) a ve Wimbledonu (Kristýna). A tak bylo na tradiční Večeři mistrů v závěru roku co slavit.

Můžete ten »mírný ústup« maličko konkretizovat?

„Mladší i starší žáci a také dorost skončili shodně na třetích místech, zatímco v roce 2009 jsme získali dva tituly. Je třeba říct, že v obou žákovských kategoriích jsme vyšší ambice neměli, kvalita týmů bronzovým příčkám odpovídá. Zvláště u starších žáků byl odchod nejlepších hráčů do dorostu

hodně znát, vždyť Routa, Staněk a Rohanová dělali pět bodů.“

Od dorostu se ale čekalo víc. Nebo ne?

„To určitě. Podle sestavy jsme se měli prát s Prostějovem o titul.“

Proč k tomu nedošlo?

„Jednak kvůli oslabení o Karolínu Plíškovou, která před mistrovstvím

onemocněla. A pak nám nevyšel zápas proti Neridé. Od Vrněka a Kristýny Plíškové jsme čekali body, oni bohužel role favoritů nepotvrdili.“

Dorostenci si však neúspěch vynahradili řadou individuálních úspěchů - a nejde jen o sestry Plíškovy.

„Karolína s Kristýnou o sobě daly pořádně vědět, na takový úspěch

mezi děvčaty jsme dlouho čekali. Poslední vítězkou grandslamové juniorky byla Barbora Strýcová, a to už je pár let. Lukáš Vrněk vyhrál Pardubickou juniorku a přes zdravotní trable na začátku sezony se posunul až na 43. příčku žebříčku ITF, do první padesátky se v patnácti prodrala i Petra Rohanová. Tomáš Pitra se stal halovým mistrem dorostu, Sandra Mateková si zahrála Masters TE 14, kde bylo nejlepších osm hráček z Evropy, Antonín Bolardt zase vyhrál Nike Junior Tour a kvalifikoval se do světového finále na Bahamách.“

Na Štvanici prý rostou i jejich nástupci - v kategoriích minitenisu a babytenisu.

„V obou kategoriích je I. ČLTK mistrem republiky. Velmi talentovaní jsou především Jonáš Forejtek a Denisa Hindová. Šikovné děti máme i ve školičce, kde se jim věnuje pět trenérů, úspěch měly také tři letní kempy - vystřídala se v nich stovka dětí.“

U mládeže došlo i k několika trenérským posunům - proč?

„Jiří Fencel se stal privátním koučem našich nejlepších hráček, Ivety Benešové a Lucie Hradecké, a tak došlo k určité reorganizaci. Daniel Vaněk se nyní věnuje takřka výhradně sestrám Plíškovým, k dorostenkám se posunul Zdeněk Kubík a hráče do čtrnácti let po něm převzal Pavel Zádrapa. Trenérský kádr na Štvanici je nadále velmi silný i dostatečně početný. Věřím, že se to už letos projeví také na výsledcích v soutěžích družstev.“

Kristýna Plíšková přebírá z rukou prezidenta klubu Stejskala odměnu – voucher na sportovní zboží v hodnotě 5000 korun

Mistři ČR v minitenise: zleva Vojtěch Burian, Michal Kračman, Josef Truhlář a Darja Vidmanová

Sestry Kristýna a Karolína Plíškovy s poháry za triumf v grandslamových juniorkách

Sandra Mateková loni postoupila na Masters Tennis Europe v Itálii

Antonín Bolardt si zahrál světové finále Masters Nike Junior Tour na Bahamách

Jesika Malečková

Antonín Bolardt

Denisa Hindová

Největší úspěchy hráčů I. ČLTK od září 2010 do února 2011

Muži

Jan Hernych
Jan Mertl postup z kvalifikace do 3. kola Australian Open
vítěz turnajů Futures ve Vendryni, Rožnově pod Radhoštěm a Opavě (všechny USD 15 000)

Ženy

Iveta Benešová osmifinalistka Australian Open (25 000 000 USD), vítězka čtyřhry turnaje WTA v Tokiu (USD 2 000 000) a v Sydney (USD 618 000, oba se Záhlavovu-Strýcovou)
Lucie Hradecká vítězka v Middlandu (USD 100 000) a Nantes (USD 50 000), finalistka v Mestre (USD 50 000)
vítězka v Monastiru (USD 10 000)

Martina Borecká

Dorostenci

Robin Staněk
Marek Routa vítěz Safina Cupu (ITF 4), finalista čtyřhry ITF 2 v Bratislavě
vítěz ITF 1 v Přerově

Dorostenky

Karolína Plíšková vítězka v Glasgow (USD 25 000)
Zarina Dijas čtvrtfinalistka turnaje WTA v Moskvě (USD 1 000 000)
Petra Rohanová finalistka ITF 2 v Bratislavě
Jesika Malečková vítězka dvouhry a čtyřhry ITF 2 v Bratislavě,
finalistka dvouhry ITF 1 v Přerově
vítězka turnaje »A« žen v České Lípě

Tereza Martincová

Žáci a žákyně

Antonín Bolardt vítěz Nike Junior Tour – Masters, vítěz turnaje »A« v Ústí n. L., účastník světového Masters Nike Junior Tour na Bahamách
Jaroslav Vondrášek vítěz turnaje »A« v Plzni, vítěz čtyřhry TE U16 v Milovicích
Sandra Mateková účastnice Masters Tennis Europe
Miriam Kolodziejová vítězka čtyřhry turnaje TE U16 v Milovicích,
finalistka dvouhry a čtyřhry TE 3 v Milovicích
Markéta Vondroušová halová mistryně ČR ve dvouhře i ve čtyřhře v Rožnově, vítězka turnaje »A« v Příbrami, 2. místo v soutěži družstev Junior Fed Cup v Rakovníku

Přípravka

Jonáš Forejtek vítěz turnajů Masters na I. ČLTK a v Prostějově,
finalista Masters na Spartě
vítěz BT MJ Babolat Tour 2010 Masters

Andrew Paulson

Družstva

Dospělí 3. místo v extralize - M ČR v Prostějově
Dorost 3. místo na M ČR na TK Sparta Praha; Lukáš Vrnák, Jan Kunčík, Tomáš Pitra, Pavel Mojha, Jakub Eisner, David Šimůnek, Jaroslav Beránek, Marek Routa, Robin Staněk, Karolína Plíšková, Kristýna Plíšková, Petra Rohanová, Tereza Martincová, trenéři Jaroslav Jandus, Jan Vacek, Daniel Vaněk
Babytenis 1. místo na M ČR na Spartě; Jonáš Forejtek, Štěpán Trunečka, Andrew Paulson, Denisa Hindová, Karolína Mlezivová, Laetitia Pulchartová,
trenéři Jan Pecha, Magdaléna Zemanová

Minitenis

1. místo na M ČR na Štvanici; Josef Truhlář, Darja Vidmanová, Vojtěch Burian, Michal Kračman, Zdenka Šafářová, trenéři Zuzana Hudečková, Andrea Vašíčková, Antonín Kračman

Denisa Hindová: Nejradši mám zápasy

Na otázku, který turnaj naposledy vyhrála, odpoví odzbrojícím způsobem: „Všechny!“ Osmiletá DENISA HINDOVÁ totiž hledá v kategorii babytenis soupeřky jen těžko.

„Deniska má šikovnou ruku, navíc je rychlá a zápasový typ. A taky trochu střelkyně, ráda si chodí pro body,“ říká trenérka talentované dívky ze Štvanice Magda Zemanová. S Denisou, které se předtím na Hamru věnoval Daniel Drábek, hraje už dva a půl roku a její žačka ji chválí: „Paní Zemanová je hodná.“ Co je nejdůležitější - blondatou slečnu tenis baví. Dala mu přednost před gymnastikou, kterou také zkoušela už od čtyř let. „Na tenise se mi líbí všechno, ale nejvíc zápasy,“ culí se Denisa. „Ještě hraju na flétnu, ráda lyžuju a baví mě malovat. Zato angličtina, ta vůbec ne,“ mračí se.

Je ze sportovní rodiny, tatínek hrával do dorosteneckého věku závodně hokej, maminka hraje tenis, byť jen rekreačně. Denisa už je oporou družstva I. ČLTK v babytenisu. „Má výborný forhend a hraje rychle, soupeřky většinou tlačí. Teď ji učím kraťasy a krátké míče ven z kurtu, aby uměla změnit rytmus,“ říká Magda Zemanová.

Že má Denisa tenis opravdu ráda, o tom nepochybujte. Klidně vám vyjmenuje pořadí obou světových žebříčků. „Nejradši mám ale Federera. Je dobrej, sympatickej a nerozčiluje se. A fandím Berdychovi a taky Kvitové,“ říká Denisa a maminka prozradí, že dcera má vzory i na Štvanici. „Miluje Marka Routu a má ráda Petru Rohanovou,“ říká. „A taky sestry Plíškovy,“ dopoví Denisa.

© 2010 Citibank. N.A. Citi a grafický prvek oblouk jsou identifikačními známkami Citigroup Inc. a jsou používány a registrovány celosvětově.

V průměru Vám každý den zůstanou jen dvě hodiny volného času.

To je hodně málo na to, abyste nevěděli, jak je budete trávit.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o službách Citigold.

Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb Citigold se nemusíte zabývat tím, která z nabízených kulturních akcí je lepší a kde Vám bude dobře. V rámci programu Citigold budete dostávat pozvánky na vybrané kulturní a sportovní akce té nejvyšší kvality.

Pro více informací o exkluzivních bankovních službách programu Citigold kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold **800 955 955**.

www.citigold.cz

Information. Insight.

Citigold

Citi never sleeps

citibank

Martin Damm ukončil kariéru, je z něj kouč

Šok po čtyřech měsících

Pětkrát hrál finále turnaje ATP Tour ve dvouhře a získal 40 titulů v deblu! Tuhle kapitulu ovšem MARTIN DAMM (38) loni na podzim uzavřel. Na US Open, kde v roce 2006 po boku Indera Paese triumfoval, odehrál poslední turnaj v kariéře, byť si stále nechává otevřená vrátka. „Pokud mi ATP schválí *protected ranking*, rád bych si letos na rozloučenou zahrál zbývající tři grandslamy,“ plánuje a hodlá si zopakovat i letní World Team Tennis, americkou ligu smíšených družstev, která ho loni i předloni nadchla osobitou atmosférou.

„Docela to uteklo,“ usmívá se Martin nad jedenadvacet let dlouhou kariérou, kterou strávil jako hráč I. ČLTK. Od žáků až do tenisového důchodu. „Vybavuju si snad všechny zápasy včetně těch prvních, které jsem hrál na Štvanici při Čedok Open na divokou kartu. Samozřejmě, že maličko postrádám titul v singlu, ani jeden z pěti pokusů nevyšel. Na druhou stranu mám čisté svědomí - nic jsem neodflákl, prodal jsem všechno, co ve mně bylo. Zkrátka mi k tomu titulu hráčsky něco chybělo.“

Hned po zářijovém US Open udělal razantní změnu: z hráče se stal doslova přes noc koučem. Nabídka od Ryana Harrisona, nejlepšího amerického juniora, přišla v pravý čas. „Jsem rád, že mě hned na začátku potkala taková výzva. Na práci s Ryanem se těším, ale jestli budu dobrý kouč, to ukáže teprve čas,“ komentoval novou příležitost Martin, jenž se s Harrisonem znal z akademie v Bradentonu. Neměl ale šanci nic moc dokázat. Už v polovině února přišlo rozčarování - po vítězství ve dvouhře i v deblu na challengeru na Havaji mu svěřenec oznámil, že s ním končí!

„Byl to šok, něco takového jsem nečekal. Neměli jsme spolu žádný problém. Po čtyřech měsících mi to přišlo jako podpásovka, nepochopitelné. Když jsme spolu začínali, byl Harrison 180. na světě, když mi řekl, že končíme, tak sto čtyřicátý. Je jasné, že žebříčkem se čtyřměsíční spolupráce měřit nedá, ale kdyby to bylo naopak, možná bych to pochopil. Takhle ne,“ vysvětluje Martin, jemuž Američan poděkoval za spolupráci a současně oznámil, že chce jít jinou cestou. Po turnajích prý bude jezdit znovu s otcem, jenž Damma paradoxně na podzim oslovil... „Vím od jiných koučů, že to takhle občas chodí. To je trenérský život.“

Ukončení spolupráce s Harrisonem však má i drobná pozitiva. Více času na rodinu a - taky na golf. „Obden

chodím na driving range a snižuju handicap,“ usmívá se Damm. Už se dostal na handicap 16 a před pár dny si připsal první eagle v životě - prvně zahrál jamku dvě rány pod normu! „To mi udělalo radost,“ přiznává a říká: „Je docela fajn, že se můžu pár dnů »flinkat« a být každý den s rodinou, ale už se zase těším do práce. Snad nějaká zajímavá nabídka přijde.“

Nová role a tím pádem minimální trénink se prý rychle přestaly zamlouvat Martinově tělesné schránce. Postrádá totiž každodenní příděl servisů a volejů. „Rameno se mi úplně rozsypano, když chci servírovat, je zatuhlé a pěkně bolí. Pokud si budu chtít zahrát ještě nějaký turnaj, musím zase začít pořádně trénovat,“ usmívá se.

S Harrisonem na lednovém Australian Open - to ještě všechno vypadalo růžově...

841 444 555
www.cpp.cz

Máme pojištění pro každého

Pro členy I. ČLTK sleva až 30 %

POJIŠTĚNÍ
VOZIDEL

POJIŠTĚNÍ
MAJETKU

POJIŠTĚNÍ
ODPOVĚDNOSTI

POJIŠTĚNÍ
PODNIKATELŮ

A je to pojištěno!

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

David Šilhán: I. ČLTK bude vlajkovou lodí značky Přichází adidas

Pro novou sezonu získal I. ČLTK atraktivního partnera - značku adidas. „Rádi bychom, aby se klub stal naší vlajkovou lodí při prezentaci v tenise,“ říká DAVID ŠILHÁN (26), Teamsport manažer zastoupení adidasu v České republice. Spolupráce slavného klubu a slavné značky bude zahrnovat nejen jednotné oblečení pro soutěže družstev, ale i čerpání slev na vybavení nebo fungování show roomu na Štvanici.

Jak došlo ke spojení adidasu a I. ČLTK?

„Na doporučení jednoho z našich partnerů. Zájem o tenis a spolupráci s některými kluby máme tím větší, že adidas přišel na trh i s raketami. Věřím, že partnerství s I. ČLTK bude oboustranně fungovat podle našich představ.“

Oč půjde konkrétně?

„Dohodli jsme se na materiálním plnění oproti reklamnímu ze strany

klubu. Všichni závodní hráči i trenéři I. ČLTK by měli v rámci soutěží družstev vystupovat v oblečení adidas. S tím, že samozřejmě respektujeme jejich individuální smlouvy. Na druhou stranu chceme některým vytipovaným hráčům v žákovských i juniorských kategoriích nabídnout také individuální smlouvy.“

Získají díky novému partnerství nějaké výhody jen závodní hráči, nebo všichni členové klubu?

„Všem členům nabídneme možnost čerpat slevy na vybavení, ať už v některém z obchodů, nebo přímo v show roomu na Štvanici. Samozřejmě bude možnost objednávat zboží přímo z katalogu. Věřím, že to členové klubu přivítají a I. ČLTK bude hrát v adidasu.“

Pokud jde o tenis, adidas je značkou Murrayho a Wozniacké.
„Mnozí další hráči - například Djoković - hrají v našich botách, na tom adidas staví. Djoković byl donedávna kompletně hráčem adidasu.“

Jeho adidasky mají líbivý design - lze je koupit i u nás?
„Nelze.“

Proč?

„Jde o speciální srbskou kolekci v červeno-modro-bílé kombinaci a jeho tenisky se dají koupit pouze v Srbsku. U nás jsou k dostání pouze adidasky Andyho Murrayho.“

Neuvažujete o spolupráci s některým z předních českých tenistů?

„Přemýšlíme o ní a rádi bychom - opět prostřednictvím I. ČLTK - navázali spolupráci s některou zajímavou hráčkou nebo hráčem širší špičky. Zajímá nás například Jan Hernych, který hrál výborně na Australian Open.“

Mluvíme o tenise, ale adidas je v Česku zřejmě nejsilnější...

„...ve fotbale, to je pro nás celosvětově sport číslo jedna. Další významnou kategorií je běh, kde již po několika letech úspěšně spolupracujeme s pražským mezinárodním maratónem a nejlepšími českými běžci. Hodně silní jsme také ve volejbale, spolupracujeme s pěti nebo šesti kluby v extralize mužů, tedy s polovinu týmů. Ale adidas je průřezová značka a orientuje se - na rozdíl od konkurence - na všechny druhy sportů.“

Mimochodem - hrajete tenis?

„Hraji, ale jen jako ryzí amatér. Bliž mám k indoorovým sportům. Hrával jsem závodně basket, teď je mým sportem badminton. Ale tenis samozřejmě sleduji, v rámci obchodních aktivit dokonce musím, a dělám to rád.“

Máte oblíbeného hráče?

„Djokoviče. Věřím, že bude brzy světovou jedničkou. A že se vrátí k adidasu.“ (s úsměvem)

andy murray

Barricade 6.0 – stabilita a kontrola pohybu – každý míček bude tvůj!

adidas.com

ovládní kurt

Rakušané byli skvělí

Sliby se mají plnit, a tak jsme na začátku podzimu dali dohromady klubovou reprezentaci sestávající z Pavla Mudříka, Pavla Kuchynky s chotí Zdenkou, Mirka Fialky, Josefa Löbla, Jana Vašíčky, Lenky Levé a autora článku a v silné sestavě dorazili druhý zářijový pátek do St. Gilgen. Rakuští přátelé už na nás čekali a ukázali nám ubytování v útulném rodinném penzionu.

St. Gilgen je nádherné lázeňské městečko na břehu jezera Wolfgangsee, odkud pochází Mozartova matka. Název jezera ji prý inspiroval k pojmenování synka-skladatele. Slovy popsat krásu místa nelze, a proto jen stručně: je tam jachtařský klub, spousta kavárniček, restaurací, krásný historický kostel a lanovka na nejvyšší místní horu. Tenisový klub se čtyřmi kurty a klubovnou leží asi dvě stě metrů od penzionku, kde jsme bydleli.

Hned první den jsme vyrazili na nedalekou bio farmu, která je známá po celém Rakousku. Podává se tam jídlo i nápoje výhradně z tamních zdrojů, a tak jsme ochutnali sýry, vepřovou pečení, zeleninu, paštiku, a jelikož zde neprodukuje jiné nápoje než mošt a hruškovici, vypili jsme tolik jablčného moštu, kolik jsme ho nevpili za celý dosavadní život. (Následky kupodivu žádné.) Večer nám zpřijemnilo zpívající sourozenci,

Po boji zase přátelé, aneb družstvo I. ČLTK na společné fotce s hostiteli ze St. Gilgenu

bratr se sestrou, kteří také zahráli na harmoniku a předvedli místní specialitku - virtuózní rytmické tleskání se zpěvem. Byli moc fajn.

V sobotu ráno jsme při jasné sluneční obloze (a poněkud méně jasné hlavě) přišli do klubu, kde nás očekával bufet místních specialit - bílé klobásky, koláče, pivo... Ale hlavně rozdělení hráčů do dvouher a deblů. Pak už následovala urputná bitva. Důkazem budiž, že čtyři singly rozhodoval tie-break ve třetí sadě! Ve všech prokázali bohužel lepší nervy domácí... Přesto jsme odcházeli se vztyčenými hlavami, hráli jsme nejlépe, jak jen to šlo, a výsledek 3:6 snad nedělá I. ČLTK ostudu. Úžasnou tečkou za dnem plným tenisu byla

koupele v jezeře vzdáleném od klubu snad jen sedmdesát metrů. Studená, ale parádní, protože Wolfgangsee je neskutečně čistounké.

Slavnostní večere v hotelu Billroth, který založil Theodor téhož jména, prý věhlasný chirurg, byl také jen kousek od penzionku. V St. Gilgen je vlastně všechno jen pár kroků. Při večeri vysvětlil prezident hostitelského klubu, proč tentokrát vyhráli oni a omluvil se nám za způsobené příkoří. Poděkovali jsme za báječný víkend, předal jsem dárky od I. ČLTK (a nezmínil šmetrlinga, kterého nám přivezli do Prahy 😊) a slíbili jsme si, že si zase co nejdřív návštěvy oplátíme. Rakušané byli zkrátka skvělí! *Petr Levý*

CTC: Junioři prošli celou Paříž

Ze tří podzimních žákovských turnajů pod hlavičkou Centenary Tennis Clubs (CTC) byl neúspěšnější zájezd do Dublinu, kde žáci do 12 let pod vedením Luboše Štycha triumfovali. Nejpohodovější byl domácí 3rd I. ČLTK Cup »14«, kde skončil tým ze Štvanice o jediný set druhý. A nejdramatičtější byl výlet na Fitzwilliam Cup »17« do Bordeaux.

Trenér Jan Pecha strávil s kvintetem Vondrášek, Vidmanov, Jan Pitra, Mrázová a Kohoutová kvůli stávce francouzských dopravců neplánovaně 24 hodin na letišti, respektive přesuny mezi pařížskými letišti a hotelem. „Náš let z Paříže do Bordeaux se pořád odsouval, až nám nakonec řekli, že

místo večer poletíme až druhý den ráno,“ přiblížil Honza Pecha, jehož svěřenci to v Bordeaux dotáhli do semifinále, kde je vyřadili silní Švédové. „Náš tým byl v průměru o dva až tři roky mladší než soupeři, takže nejde o žádné zklamání. Pro všechny to byla zajímavá zkušenost.“

Příjemným zpestřením zájezdu byla cesta rychlovlakem TGV, možnost ochutnat francouzské speciality a hlavně celodenní procházka Paříží. „Poslední den pobytu jsme prošli město od Montparnasse přes Invalidovnu, kolem Eiffelovky až po Vítězný oblouk, Champs-Élysées a Elysejský palác. Pěkný výlet,“ usmál se trenér I. ČLTK.

Výprava ze Štvanice v Bordeaux: zleva Vasilij Vidmanov, Jan Pitra, Jaroslav Vondrášek, Nikola Kohoutová a Kristina Mrázová

Kvalita prověřená časem

► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ŮHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TRINECKÉ ŽELEZÁRNÝ

MORAVIA STEEL

TRINECKÉ ŽELEZÁRNÝ, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,
739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,
tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Milan Šrejber v cíli letošní Jizerské padesátky

Milan Šrejber už objel jedenáct závodů Worldloppetů

Běžky jako lék

První Jizerskou padesátku běžel MILAN ŠREJBER (47) v devatenácti. Na druhou čekal sedmadvacet let. „Běžky jsou k tenisu špatný doplňkový sport. Když jsem hrál tenis, vypustil jsem je,“ vysvětluje bývalý davisčupový reprezentant. Chuť vrátit se do bílé stopy dostal hned po kariéře, s lyžařskými maratóny ale znovu začal až v pětačtyřiceti. Do uzávěrky tohoto čísla I. ČLTK Revue objel osmnáct dálkových závodů, mezi nimi i jedenáct z patnácti podniků populárního Worldloppetů!

Kde se vzala taková láska k běžkám? „Jezdil jsem už jako kluk, samozřejmě ryze rekreačně. V roce 1982, v devatenácti, jsem si zkusil Jizerskou padesátku a pak i Krušnohorskou padesátku. Ale když jsem začal hrát tenis, s lyžováním jsem skončil. Deset let jsem na běžkách vůbec nestál.“

Kdy jste zase začal? „Někdy v devětadvaceti. Nepravidelně. Prostě jsem se sebral a jel se projet do Jizerek.“

Vivus

Domy plné života

STAVÍME PRO VÁS

moderní nadstandardní byty
v atraktivních lokalitách Prahy.

Aréna Vysočany

Pankrác

Luxusní obytné domy s jedinečnou dopravní
obslužností a velkorysou občanskou
vybaveností přímo u stanice metra Pankrác.

Na Vyhlídce

K nastěhování

POSLEDNÍCH 10 BYTŮ!

Originální design a kvalitní
provedení v prudce se
rozvíjející oblasti Vysočan,
vedle O2 Arény a nového
obchodního centra
Galerie Harfa.

Žádaná lokalita na pražském
Proseku s výhledem na Prahu,
precizní zpracování a vysoký
standard nabízející dokonalé
bydlení.

tel. 724 816 176

www.vivus.cz

Milan Šrejber na trati letošní Jizerské padesátky

A kdy vás přepadla touha zkusit další maratón?

„V roce 2009. Bez tréninku jsem zajel Jizerskou padesátku. Na začátku ledna jsem zjistil, že se běží už za čtyři dny, tak jsem narychlo sehnal číslo a jel do Bedřichova.“

Jak vám po těch padesáti kilometrech bylo?

„Samozřejmě jsem se namohl. (usmívá se) Bolela mě stehna, na ten pohyb jsem vůbec nebyl zvyklý, taky jsem dělal velké chyby v technice. Sbíral jsem se z toho asi čtyři dny. Letos už to bylo o něčem jiném. Doběhl jsem v podstatě fit a taky jsem byl v cíli skoro o hodinu rychleji.“

Nicméně vás ta »namožená« padesátka nerozhodila, od té doby jste vášnivý maratónec...

„Zalíbilo se mi to. Vzápětí jsem narazil na stránky Worldloppetu a našel tam zbylých čtrnáct hlavních závodů. A pak dalších x seriálů - Nordic Cup, Russialoppet, Euroloppet, Arctic Maraton... Závodů jsou desítky, dokonce v Číně.“

Kde jste začal?

„Na první závod do zahraničí jsem jel do Estonska, na další do Finska. V Lahti mě potkalo první zranění. Běžel jsem padesátku a na čtyřicátém šestém kilometru, kdy už hrála roli i únava, jsem v prudké zatáčce v lese z namrzlé

stopy vyletěl do stromu. Vzal jsem ho stehnem a taky si vyrvál vázání. Vyhrabal jsem se a za hodinu to došel pěšky, jet po jedné lyži se nedá. Nastydl jsem, protože jsem byl po pádu promočený, a přišel na stadion jako exot. Posledních dvě stě metrů jsem doběhl jako na koloběžce.“ (s úsměvem)

To byl zatím nejhorší zážitek?

„Určitě. Ještě jsem si při tom pádu vykloubil palec na levé ruce. Měsíc jsem se tenkrát nemohl pořádně hnout.“

Ale chuť vám to nevzalo, už vám chybí jen čtyři závody Worldloppetu - to je úžasné!

ale vůbec mi to nejelo, měl jsem špatně namazáno... Jel jsem to přes osm hodin.“

Jak jste se po závodě cítil?

„Byl jsem naprosto vysílený, další dva dny jsem se doslova ploužil. Kdyby to nebyl závod a nehrozila mi potenciální ostuda, tak bych to po šedesáti kilometrech zabalil.“

Ještě jste nic nevzdal?

„Ne. Ale v Lahti a na Kamčatce jsem byl blízko. Tam jsem při sjezdu taky vletěl do lesa, i když jsem našťástí netrefil strom. Ohnul jsem ale vázání a celý zbytek závodu došlapoval patou mimo lyži. Stalo se mi to na sedmáctém kilometru a byla to šedesátka... Celý zbytek závodu jsem v pravotočivých zatáčkách vždycky vyjel ze stopy a teprve pak to odšlapal do zatáčky. Ale úplně nejhůř jsem na tom asi byl ve Francii.“

Povídejte.

„Ten závod se jmenuje La Transjurassienne, sedmdesát šest kilometrů bruslení. Krásný závod, nádherná příroda, těžká trať nahoru - dolů, ale málo lidí. Jeli jsme zhruba mým tempem a najednou proti nám červená sjezdovka, dvě stě padesát metrů převýšení. Nahoru se jelo ve dvoustupech, trať byla široká deset metrů. A já se brzy modlil, ať někdo přede mnou nasadí stromček. Pořád jsem se držel a říkal si: Já to přece nebudu, kdo tohle zastaví! Pak našťástí někdo v půlce kopce zpomalil, i když jen na chvíli. Když jsme vylezli nahoru, byl jsem úplně na dně, ale přivítala nás cedule 35 km to finish. Tam jsem myslel, že to vzdám. Byl tam bufet, mohl jsem sednout do autobusu a jet domů. Ale dal jsem si drink, chvíli si odpočinul a pak jsem pochopil, co člověk vydrží. Během dalších pěti kilometrů jsem zregeneroval a dojel to.“

Je nutné mít na závody Worldloppetu registraci, nebo se stačí přihlásit a jet?

„Stačí se přihlásit, princip Jizerské padesátky. Některé prestižní závody ale bývají brzy vyprodané. Třeba norský Birkebeiner. Jede se 18. března, je tam kvóta čtrnáct tisíc pět set lidí a v lednu už je plno. Ale občas se dá číslo sehnat, koupit. Asi se s tím i trochu kšeftuje.“

Jaké máte vybavení? A jak jste sháněl boty velikost 50?

„Lyže mám čtyři, dvoje na klasiku a dvoje na bruslení. Loni jsem měl hodně měkké, to bylo špatně, protože jsem při sjezdech smazával

wosk na stoupání. Teď mám tvrdší, pro svých sto pět kilo ideální. Mám samozřejmě ty nejdelší, které se vyrábějí.“

A boty?

„To byl problém. Pomohl mi ho vyřešit Kurt Matz, se kterým se znám z dob, kdy jsem hrál tenis. Nechal mi udělat u firmy Fischer boty na míru a cítím se v nich jako v peřince.“

Jak to ovlivňuje vaše časy?

„Zlepšují se. Počítám si je v procentech času vítěze, protože srovnávat čas a kilometry na různých závodech nelze. Dvakrát jsem se dostal pod sto padesát procent času vítěze. Úplně nejlíp jsem jel König Ludwig Lauf v Německu. Měl jsem skvěle namazané lyže, byl fit a dvaatřicet kilometrů (závody Worldloppetu měří 42 km a víc - pozn.) jsem uběhl za dvě hodiny a třiatřicet minut.“

Berete běžky a závody jen jako relax?

„Beru, ale samozřejmě trénuju. A když jsem na startu, tak si sice vždycky říkám, že si to chci hlavně užít a pěkně se projet, ale jak je odstartováno, beru to prestižně a jde mi o čas. Jednou už jsem to přepálil, v Murmansk. To je nebezpečí vytrvalostních závodů.“

Jak se na tyhle »laufy« připravujete?

„Hraju tenis, dělám thai box, posiluju a taky se snažím zlepšit techniku. Ale na to už je pozdě, tenis se taky nikdo pořádně nenaučí ve čtyřiceti. Já mám lyžování de facto jako záminku, abych se přinutil sportovat. Kdybych šel do posilovny a neměl cíl, udělám deset cviků a půjdu. Ale když si řeknu, že za dva měsíce běžím závod, udělám jich třicet.“

Co vás na běžeckém lyžování nejvíc přitahuje?

„Že sportuju a projezu se v krásný přírodě, takže z toho mám i estetický zážitek. Třeba francouzské kopečky u hranic se Švýcarskem, to byla nádhera, totéž Kamčatka. Fantastické počasí, stopa v lese, místy na jezeře a všude kolem čadící vulkány... Taková projížďka přírodou je mnohem lepší než hrát tenis (s odpuštěním) v zasmrděné hale. A když přijdu domů, můžu se s klidným svědomím navečeřet a dát si klidně tři piva. A ještě něco: když nesportuju, je mi špatně. Tělo zkrátka zápřah vyžaduje, protože na něj bylo zvyklé. Prý je to syndrom vyřazeného sportovce - aspoň mi to řekl jeden doktor a já mu věřím. Takže pro mě je běh na lyžích i medikament.“

Zdeněk Krampera a jeho mistrný únik z roughu

Klubové mistrovství v golfu: Triumf Martina Zenkla

Klubové mistrovství v golfu se po letech na Karlštejně přestěhovalo do Prahy. V partnerském Prague City Golf Clubu si zachovalo příjemnou atmosféru, prestiž i nezbytné hecování. Mistry klubu pro rok 2010 se na konci září stali Martin Zenkl (80 ran) a Irena Deylová (94).

Vladislav Šavřda a mistři klubu pro rok 2010 Martin Zenkl a Irena Deylová

Ve třech kategoriích se sešlo čtyřicet hráčů, vesměs členů či partnerů I. ČLTK. V nejsilnější handicapové kategorii svedli boj o první místo - stejně jako v bitvě o titul mistra klubu na rány - Martin Zenkl a Petr Šavřda. A zřejmě poprvé v historii vzájemných soubojů zvítězil Martin, jenž vyrovnal osobní rekord - zahrál 80 ran, získal 42 stablefordových bodů a snížil handicap na 12,1.

„Konečně jsem to Petrovi vrátil,“ usmíval se v klubovně, když převzal cenu pro vítěze – švýcarské hodinky Invicta. „První devítku jsem sice pokazil, ale na druhé jsem zahrál plus jedna. Škoda, že jsem na

sedmnáctce pokazil přihrávku do greenu asi ze čtyřiceti metrů, mohlo to být pěkných sedmdesát devět. Bohužel přijížděl traktor a já spěchal,“ smál se vítěz, jemuž prý hřiště na Zbraslavi sedí. „Líbí se mi, že má rovné fairwaye a že vidím, kam hraju.“

V dalších kategoriích zvítězili Jan Soukup (ECM Facility; HCP 37-54) a Martin Jiráček (HCP 18,1-36). Smolařem turnaje byl Pavel Huřka – přestože získal 43 bodů, které by v prostřední kategorii stačily na triumf, server ČGF jej kvůli nedostatečnému počtu odehraných turnajů zařadil až na konec výsledkové listiny...

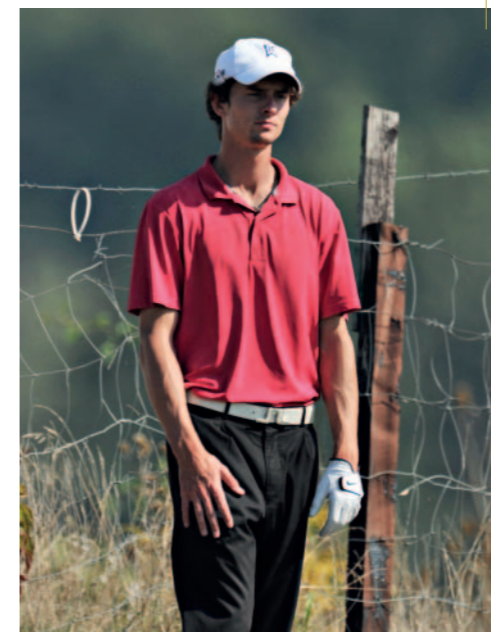

Petr Kuchár v krátké pauze před dalším drivem

Prezident klubu František Stejskal kráčí odhodlaně na green

Petr Šavřda v nezáviděníhodné pozici kdesi u hranic hřiště

Dámská jízda, aneb zleva Irena Deylová, Jitka Truhlářová, Ivana Rybínová a Andrea Šavřdová

Koho asi právě »oškubali« Ladislav Vízek a Vojtěch Flégl (nápopěda: hráli ve flightu s Vladislavem Šavřdou a Ranko Pecičem)

Pohoda po hře, aneb manželé Bervidovi s dcerou a babičkou Vlastou

Pavel Korda strávil na Štvanici kus života

Pavel Korda: Na důchod si asi nezvyknu

Na Štvanici patří od roku 1952. PAVEL KORDA je členem I. ČLTK, klubu, se kterým získal jako hráč několikrát ligový titul, bezmála šedesát let. V prosinci oslavil pětasedmdesátiny, což je nejen důvod popřát mu hodně zdraví a energie do dalších let, ale i téma na rozhovor.

Na sklonku roku jste rozeslal přátelům pěkné PF, kde jste s rodinou na běžkách - kdy jste naposledy lyžoval?
„Na Mísečkách, ale už je to nějaký rok...“

Takže to péefko...

„...byl malý podvod. (usmívá se) Kamarád se mě ptal, kde jsme to fotili. Prý jestli to bylo v Krkonoších? Říkám: Kdepak... A on: Tak v Jizerkách? A já povídám: Samá voda, ta fotka je z Davosu. Copak jsi to nepoznal podle toho modrého nebe? Zbaštil to. Kdybych mu poslal druhou variantu té fotky, asi bych ho neoblařnil, na té totiž vzadu vykukuje náš panelák.“ (směje se)

A kdy jste hrál naposledy tenis?

„Před rokem. Se spolužákem z průmyslovky Petrem Vaníčkem. Dneska žije v Kanadě a je z něj velká kapacita přes geodézii, přednáší po celém světě. Taky hrál tenis a dodneška mi nezapomněl, že jsem mu kdysi dal dvakrát 6:1. Moc pěkně jsme si zahráli, i když už nám to neběhá jako zamlada.“

Určitě taky »sportujete« u televize.

„To sportuju. Od Ježíška jsem dostal předplatné sportovních kanálů, takže se mám na co těšit. Koukám hlavně na fotbal, taky na basketbalovou NBA -

mým oblíbencem je Dirk Nowicki. Nedávno mě zaujaly dokonce šipky. Když jsem viděl, jak to tam ti hoši trefují ze čtyř metrů plus minus centimetr od středu...“

A tenis?

„Na ten se samozřejmě dívám nejvíc. Davis Cup v Srbsku jsem hrozně prožíval, ten víkend se špatným koncem mě připravil o pár let života... Vždyť já znám dobře i Berdu, i když je to mladej kluk. Když vyhrál juniorský turnaj v Lucembursku, to mu bylo šestnáct, byl jsem tam s ním jako šéf výpravy.“

Jak dlouho jste vůbec pracoval pro svaz?

„Třiatřicet let. V roce 1970 mě jako státního trenéra »instaloval« tehdejší předseda svazu Standa Chváta. A se sedmiletou přestávkou, kdy jsem působil v Lucembursku (to bylo v letech 1983 - 89), jsem seděl na Štvanici až do začátku letošního roku. Na sportovním úseku jsem s Janou Strniskovou a Jardu Balašem zajišťoval výjezdy juniorů.“

Na Štvanici, do I. ČLTK, ale patříte ještě mnohem déle, že?
„Od roku 1952. I. ČLTK je můj klub, i když jsem hodně přirostl

i k Pojišťovně. Prožil jsem tu krásné roky, v sestavě s Jirkou Javorským, Petrem Štroblem, Milanem Šíroky, Pavlem Bendou, Věrou Puzejovou-Sukovou a Vlastou Kodešovou-Vopičkovou jsme několikrát vyhráli ligu, s Javorou jsem byl mistr republiky v deblu a s Vopičkovou v mixu. Jenom ve dvouhře jsem byl pořád druhý za Javorským. Nejbližší tomu, abych byl doma první hráč, jsem byl ve finále mistrovství v jedenašedesátém, ale prohrál jsem s ním ze dvou mečbolů...“

Taky jste hrál Davis Cup a pak byl roky úspěšným trenérem týmu, stál jste i u triumfu v Davis Cupu 1980. Je něco, co jste v tenise propásl?

„Propásl jsem jenom peníze, jinak nic. (směje se) Moje největší výhra, to bylo pět tisíc šilinků za vítězství na mistrovství Rakouska v Linci. A jako trenér? Kdybych trénoval wimbledonského vítěze dneska, asi bych se měl líp. Na Spartě mi pan Cajthaml dával za odehrané hodiny s Honzou Kodešem pětadvacet korun. Trenérinou jsem si vydělal až při druhém angažmá v Lucembursku.“

A co jste propásl v životě?

„Asi jen lepší vzdělání. I když jsem udělal zkoušky výborně, nevzali mě na renomované gymnázium v Londýnské ulici, protože jsem měl buržoazní původ.“

Oslavil jste pětasedmdesátiny - cítíte je po ránu?

„To si pište! Ale jen po ránu, jinak ne. (směje se) Díky bohu netrpím sklerózou ani podobnou chorobou starců a pořád jsem byl mezi lidmi. To už bohužel skončilo a přiznávám, že jsem z toho špatnej. Bez tenisu zkrátka nemůžu fungovat, je pro mě nepředstavitelné, že ráno nepůjdu do kanceláře. Vůbec nevím, jak si na to budu zvykat...“

Pavel Korda

- Narodil se 12. 12. 1935 v Pardubicích
- Reprezentoval v Davisově poháru, odehrál 9 dvouher a 1 čtyřhru; mezinárodní mistr Rakouska 1959, dvojnásobný mezinárodní mistr ČSSR v deblu (s Javorským)
- Od roku 1970 působil jako ústřední trenér a trenér reprezentačních družstev (12 let byl trenérem daviscupového týmu), koučoval Jana Kodeše a Reginu Maršíkovou; později byl ve funkci sportovního ředitele svazu, do ledna 2011 působil jako manažer juniorského tenisu
- Čestný člen I. ČLTK Praha
- Ženatý, manželka Bohumila, dcera Pavla

Levné letenky nejen do Evropy

Paříž / Nice / Nantes / Řím / Neapol / Barcelona / Valencie / Ibiza
Malaga/Tenerife / Las Palmas / Cagliari / Palma de Malorca / Menorca / Olbie
Katánie / Split / Soluň / Korfu / Zakynthos / Chania / Heraklion / Larnaka
Rhodos / Kos / Burgas / Antálie / Dubaj

www.smartwings.com

smartwings

Snadná správa obsahu.

Displeje na každém kroku

friendlyway nabízí kvalitní produkty v oblasti informačních terminálů-kiosků a software pro efektivní správu plazmových, LCD a LED obrazovek.

Mezi nejzajímavější aplikace patří elektronický katalog, virtuální recepční, navigační a transakční kiosky umožňující prodej vstupenek, tisk i platby.

Kontakt:
friendlyway s.r.o.
Tel: +420 241 740 104
E-mail: info@friendlyway.cz, www.friendlyway.cz

friendlyway
informační terminály • kiosky

Pozor, vyletí ptáček, aneb fotografka Michaela

Tanec půvabný: krásné dámy a Petr Levý coby bodyguard

Petr Levý, jeho syn Adam a Eliška Stejskalová

Tanec distingovaný: Zuzana Veselá a Emanuel Votípka

Tomáš Vydra s přítelkyní a Jára Bečka

Vánoční večírek 2010 Takhle jsme se bavili

Na Vánoční večírek do Letenského záměčku jsme druhou prosincovou sobotu pozvali jiného fotografa než obvykle, ale výsledek je pořád stejný. Zase samé úsměvy, skvělá nálada, dobré víno, báječné taneční kreace a klubová pospolitost až do časných ranních hodin. Přesně jako za starých časů, na které v I. ČLTK Revue tak kouzelně vzpomíná Jára Bečka.

Bez dobrého občerstvení by nebyly síly na tanec

Jirka Pikora a Emil Haisman

Pánská jízda, aneb zleva pánové Krampera, Stejskal, Šavřda, Rybín a Zahradník

Budoucnost klubu u jednoho stolu

Tanec divoký: šéftrenér v okamžiku uvolnění

Na turnaji v Táboře v roce 1955; zleva manželé Bečkoví, Javorští a Klimešovi

České mýto: cesta úspěchu

Už čtyři roky vybírá Kapsch v České republice mýtné od těžkých kamionů. Na dálnicích a rychlostních silnicích o délce přes 1300 kilometrů se díky tomu dosud vybralo 24 miliard korun, a to s mimořádnou účinností pře-kračující 99 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají stavět a opravovat tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, který si sem ročně jezdí prohlížet a obdivovat desítky zahraničních delegací.

Když vládl Javorský

Na Jiřího Javorského vzpomíná Jára Bečka

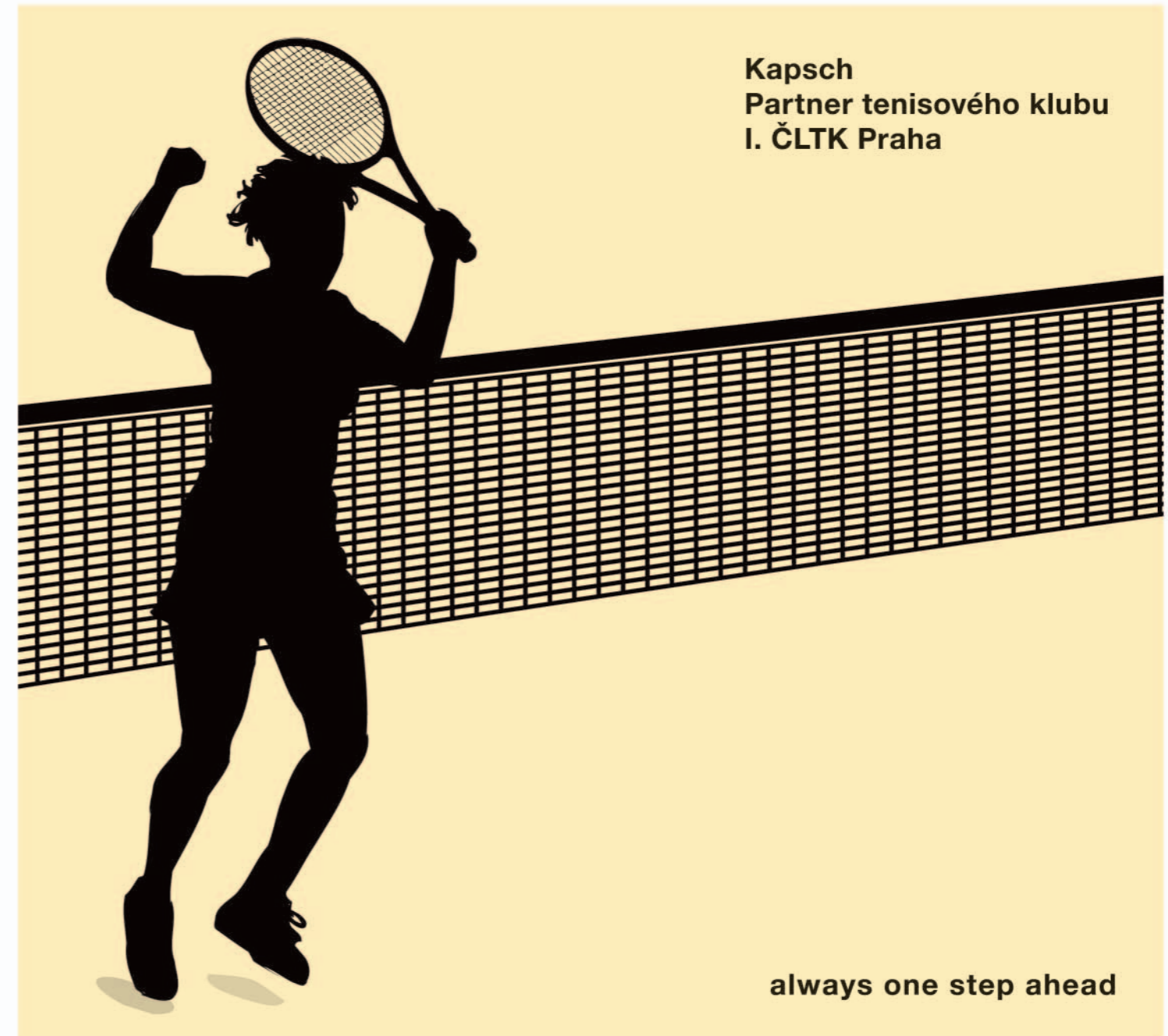
Každý, kdo chtěl hrát v Čechách za války nebo krátce po ní tenis nebo hokej na nejvyšší úrovni, musel do Prahy. Na Štvanici, nebo do LTC. V I. ČLTK byl v tomto směru spiritus agens, tedy iniciátorem veškerých příchodů a přestupů, jednatel Tonda Pavel. Z mého pohledu se mu povedl největší úlovek na jaře 1947. Tehdy přivedl z vinohradského Rapidu nápadně hezké děvče Evu, mého dnešního anděla strážného, a velmi nadějného (a hubeňoučkého) patnáctiletého Jirku Javorského.

Jirkův otec byl uznávaným trenérem, a tak jsme se domluvili (protože jsem byl o pár let starší a taky zkušenější než Jirka a v té době navíc nejlepší hráči emigrovali a já byl na Štvanici jedničkou), co a jak budeme zdokonalovat. Na Pardubickou juniorku nás v tom roce jelo ze Štvanice asi čtyřicet. Jirka ji vyhrál v kategorii do 16 let, já do jedenadvaceti. A Jirka vyhrál i o rok později, když byla horní věková hranice snížena (a sjednocena) na 18 let.

Na Štvanici se Jirka rychle zlepšoval. Měl výborný pohyb a perfektní technikou zvládal všechny údery. Zejména jeho stopbaly, prohozy, loby a výborná hra u sítě diváky bavily.

Snad jedině, co jeho tenis postrádal, byla razance. Nebýt toho, mohl dosáhnout ještě pronikavějších úspěchů. Jirka hrál dokonale čtyřhru, už od mládí. Nejraději měl mix, nejprve s Olgou Miškovou a potom dlouhých třináct let s Věrou Pužejovou-Sukovou byl nepřekonatelný, v roce 1957 spolu vyhráli i na Roland Garros.

Když přišla smutná tenisová léta 1949 a 1950, kdy se jen ze setrvačnosti hrály krajské soutěže zpestřené třemi výběrovými turnaji, poutalo mě k tenisu především trénování s Jirkou, jeho talent a společné debly (i když jsme stejně hráli víc fotbal a karty). Nejlepší Štvaničáci - Drobny, Vodička, Matouš,

Kapsch
Partner tenisového klubu
I. ČLTK Praha

always one step ahead

Snímek z utkání Davisova poháru na Štvanici v roce 1961: zleva kapitán Rössler, Schönborn, Javorský, Korda a Parma

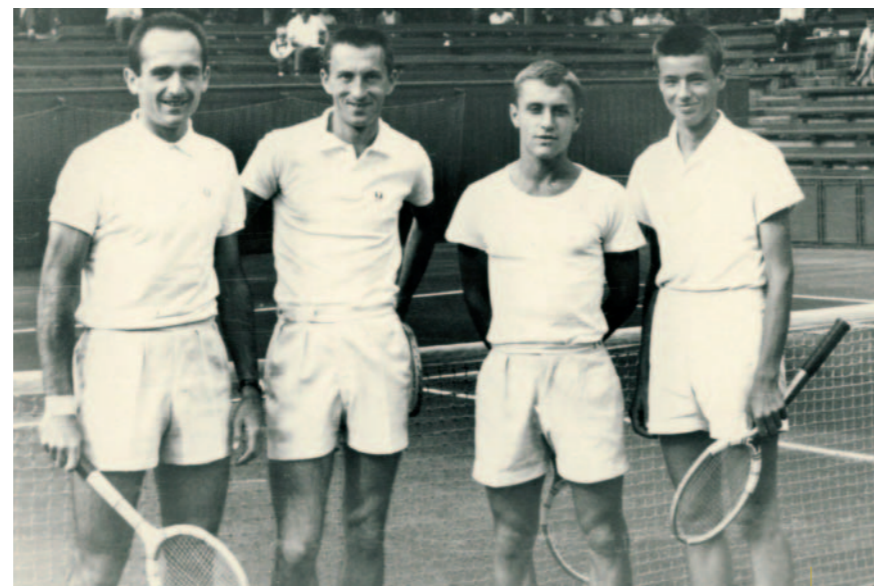
Foldyna a Rychetský - emigrovali, zůstali jen staří Siba, Pachovský, Štefan. Tenis jako »buržoazní« sport upadl v nemilost režimu. Dnes si zřejmě těžko někdo dokáže představit, že jsme se báli vzít do tramvaje tenisové rakety, protože jsme byli okamžitě vystaveni poznámkám a posměchu »dělnické třídy«.

V roce 1952 vyhrál Jirka své první mistrovství republiky a - šel k odvodu. Po něm mi sdělil, že musí na podzim rukovat do ATK, Armádního tělovýchovného klubu (později Ústřední dům armády a ještě později Dukla - pozn.), že vojáci chtějí konečně vyhrát domácí mistrovství a že musím jít na vojnu s ním, že tam všechno zařídil. Rád jsem souhlasil, protože jinak bych měl PTP - »černé barony« - jisté. Na sousedních kavalcích jsme pak společně prožili dva roky v tribunách strahovského stadionu u »raketových zbraní« Ústředního domu armády (ÚDA). Bylo to neskutečné prostředí plné protikladů, s dobrými podmínkami pro sport, výživu sportovců, ale taky se snahou o jejich permanentní politickou výchovu. Domů k manželkám jsme odtud unikali jak jen se dalo. Byla to doba ministra Čepičky, Zátokových úspěchů, kruté perzekuce i mnohé legrace v partě s tehdejší sportovní elitou.

My tenisté jsme v letech 1953 i 1954 skutečně pro ATK vyhráli domácí mistrovství. Druhý rok jsme hráli posílení i o Věru Pužejovou-Sukovou, Pavla Bendu, Rišu Schönborna

a Milana Širokého. Jirka v té době v Čechách vládl domácím soutěžím, ve čtyřhře jsme spolu vyhráli 16 turnajů oceněných šestnácti broušenými popelníky.

Jirka pak zůstal - jako poručík - ještě rok v ÚDA, než se vrátil na Štvanici, do tehdejšího Motorletu. Roky pracoval v továrně, osm hodin denně. On, který vyhrál devětkrát domácí mistrovství ve dvouhře, jedenáctkrát v deblu, třináct let byl československou jedničkou a poctivě reprezentoval v Davis Cupu; z 56 zápasů jich 33 vyhrál. Pro mne

Jiří Javorský (druhý zleva) a Pavel Korda jako deblloví parťáci na Štvanici, vpravo Miroslav Vyskočil a Štěpán Koudelka

byl Jirka milý a hodný kluk, který nezkazil žádnou legraci. Velmi miloval svoji Věrušku, která byla o jedenáct let starší a vzorně se o něj starala; jezdila autem, vyřizovala korespondenci.

K Jirkovu životu tehdy patřily i pivečko a cigaretka, objemem tréninku i životospřávou by v dnešní době nemohl obstát. Nicméně jeho talent a vůle vyhrávat jej - spolu se Slávou Žemlou - řadí hned za největší čtyři hvězdy českého mužského tenisu: Lendla, Drobného, Kodeše a Karla Koželuha.

Po ukončení kariéry dostal Jirka Javorský v osmašedesátém na tři roky povolení trénovat v německém Heilbronn. Na pět let se potom musel vrátit do Prahy, aby mohl dostat opět milodar v podobě dalšího angažmá v Heilbronn. Už se odtud nevrátil. Často jsme si pak telefonovali (respektive naše manželky), navštěvovali se, to zejména v době problémů Javorských s vězněním jejich syna v Česku. To by ovšem vydalo na celý román...

Po sametové revoluci se Javorští příležitostně vraceli do Prahy, vzpomínám na krásnou Jirkovu oslavu šedesátin na Štvanici. Poté, co zemřela Jirkova Věra, už jsem ho viděl jen jednou. Byl velmi opuštěný a zklamaný. Zemřel v září 2002 v Heilbronn.

Uvědomuji si, že dnešní členové klubu, i ti nejstarší, si pamatují Jirku Javorského už jen jako starého pána. Pro mne byl od začátku našeho kamarádství tenisovým bažantem, o šest let mladším než já. Měl jsem ho rád.

HRAJEME
S VÁMI

Feron